

Itä-Suomen piiri esittäytyy

Jousiampuja

Suomen Jousiampujain Liiton jäsenlehti 2/2008

Suomen
juniorit
PM-kisoissa
Tanskassa

Kuninkaallisillakin
näppinsä pelissä
FITA-taulujen
kehityksessä

Maastojousiammunan salat

MM-mitali mutakuorrutuksella

Pedimpää X-masia ja Osuwampaa Vuotta 2009!

Tämän mainoksen myötä toivomme kaikille

Tässä taas hyviä lahjavinkkejä tai jos et saa joululahjoja, voit ostaa hyviä tuotteitamme itse itsellesi alkavalle sisäkisakaudelle:

W&W:n
ProAccent-
keskiosa

330€

Hoytin
Nexus-
keskiosa

410€

Legendin
4-putkinen
nuoliviini

35€

Carterin
Chocolate-
laukaisin-
laite taljalle

165€

Cartelin
Arrow
Puller

5€

Legendin
Selkareppu-
jousilaukku

60€

Nuoli-
laskuri

15€

Soxsin
Wraps-
nuolitarrat
12 kpl pussi
Eri värejä ja kuvoja

10€

Aren
nuolihiylly

23€

Eastonin kova sisänuoli-

Tarjous

Osta 5 X7 Eclipse-nuolta ja yhden
kaupan päälle! á 6.80, 5x6.80=

34€

Quick Spin-
muovisulat
12 kpl pussi
Eri värejä
1.5", 2.25",
3.25" tai 4.0"

8€

Osumia Oulusta!

Kastellinmäenkuja 12, 90230 Oulu,
puh. 08-530 4966, 08-333 663, 050-5576 476, fax. 08- 530 8688,
e-mail: info@pediarchery, www.pediarchery.fi

KUMMALLISUUKSIA

Jousiammunta on merkillinen laji. Olen monesti pysähtynyt miettimään, mikä jousiamunnassa oikeastaan vetää puoleensa ja saa jatkamaan vuodesta toiseen. Omalla kohdallani se on selvä: halu voittaa.

Kaikkia kisat eivät kuitenkaan motivoi. Täytyy myöntää, että minulla meni tovi, ennen kuin aloin ymmärtää erään seurakaverini päätöstä olla koskaan kilpailematta, vaikka hänen harjoitusmäärillään ja tulostasollaan voitettaisiin monta jousiampujaa tässä maassa. Jousiamunnassa riittää haastetta itsensä voittamisesakin. Kukin tavallaan.

Yksi on yhteistä kaikille jousiampujille: mikään ei voita sitä tunnetta, joka syntyy täydellisestä suorituksesta, kun nuoli vielä pisteenä

i:n päällä törröttää keskellä kymppiä.

Laji on juuri sopivan haasteellinen pitämään mielenkiintoa yllä. Tuskin kenenkään jousiampujan kuulee olevan kisan jälkeen täysin tyytyväinen suoritukseensa. Aina riittää jotain parannettavaa. Välillä ammunta sujuu kuin tanssi, välillä tuntuu, kuin olisi aloittanut harjoittelun vasta eilen.

Usein jousiammunta imee mukaansa koko perheen. Ihmekös tuo. Kuinka monen lajin alkeiskurssille voi tulla samaan aikaan nelikymppinen isä ja kymmenvuotias tytär? Tai peräti kolme sukupolvea? Robin Hoodin syksyn alkeiskurssilla isä-poika- tai isä-tytär-pareja oli peräti neljä. Mikä olisikaan parempi tapa viettää aikaa lasten kanssa kuin yhteinen harrastus,

jossa ikä-, koko- tai taitoero ei häiritse harjoituksissa eikä kisoissa.

Jousiammunta lienee myös siinä suhteessa ainutlaatuinen laji, että esimerkiksi 2000-luvulla aikuisten maajoukkueeseen ovat mahtuneet milloin isä ja poika, milloin avio- tai avopari ja milloin veljekset. Tämän lehden sivuilta voi lukea lisää yhdestä tällaisesta tapauksesta, avoparista Matti Hatava ja Laura Kourula.

Mukavia lukuhetkiä, mahtavia suorituksia ja rauhallista joulun odotusta kaikenlaisille jousiampujille! ☺

Anne Laurila

Anne Laurila
päätoimittaja

KANSIKUVA

Kuvassa: Janne Sumusalo
Kuva: Jaakko Setälä

Tässä numerossa

Puheenjohtajalta

5

Maastoammuntaa jousella

6

Maastoammunnasta MM-mitali mutakuorutuksella

8

Kesän SM-kisamietteitä Turusta

10

Valmistaudumme kilpailuun

11

Jousiampujapariskunta raivaa tietä huipulle

14

Maailman cup kerää huiput yhteen neljästi vuodessa

16

FITA-taulut, ja miten ne ovat muuttuneet aikojen kuluessa

18

Palstat

Nokitus • Kolumni

4

Nosto • Lyhyet uutiset

4

Veto • Alueleiri Lappeenrannassa

9

Ankkurointi • Junioreiden tauluammunnan

12

MM-kilpailut käytiin syksyisessä Turkissa

15

Tähtäys • Henkilohaastattelu

17

Laukaisu • Gallup

19

Jälkipito • Pilapiirros

19

Maailmalta poimittua

19

Suomen Jousiampujain Liitto
Radiokatu 20, SLU-talo
00240 Helsinki
fax 09 224 402
e-mail: tiedotus@jousiampujainliitto.fi
www.jousiampujainliitto.fi

Ilmestyminen 2 kertaa 2008

Päätoimittaja: Anne Laurila
Lehtiryhmä: Harriet Hyvärinen, Elina Syrjänen,
Janne Sumusalo, Janne Ahtiainen,
Mika Kareinen

Taitto: Sussu Makkonen

Painopaikka: Aleksipaino 2008

Ilmoitushinnat:
1/1 sivua 200€ 4-värisenä, 150€ mv
1/2 sivua 150€ 4-värisenä, 75€ mv
1/4 sivua 75€ 4-värisenä, 50€ mv

Kilpailuilmotukset seuroille:
1/4 sivua veloitusetta

ISSN 0356-3286

Näiden vaatimusten perään on huudeltu eri medioissa suurilla otsikoilla. Valitettavasti otsikoita on saatu lukea lehdistä, kun mielenterveys pettää ja tartutaan aseeseen omaa tuskaa helpottaakseen. Huolestuttavin piirre koulusurmissa on ollut, ettei ase ole ollut vain saatavilla, vaan se on hankittu tekoa varten. Nämä tapahtumat nostattavat aseiden vastustajien äänen otsikoihin: milloin puhutaan käsiaseiden kiellosta ja aseiden täyskiellosta tai aseiden säilytyksestä seuran tiloissa. Mihin vedetään aseiden raja? Onko jousi ase? Sitähän tarkoitusta varten se on kehitetty vuosikymmenten saatossa. Onhan sitä käytetty niin metsästyksessä kuin sodissakin. Eivät taida aseiden vastustajat ilahtua, kun kuulevat, että jousiammunta aloitetaan jo 7–8 vuoden iässä. Siinä sitä varustetaan lapsi aseella, jolla voisi saada väärin käytettynä ai-

EI ASEILLE! YKSITYISHENKILÖILLÄ EI PIDÄ OLLA ASEITA!

kaiseksi vakavaakin vahinkoa. Onneksi harrastus aloitetaan seuran jäsenten ja vanhempien ohjauksessa. Näinhän me saamme seuraaviin olympialaisiin edustajat. Omalla kohdallani ammutaharrastus onkin henkinen lataamo. Pääsee rentoutumaan työpäivän jälkeen harrastuksen pariin ja juttelemaan samanhenkisten ihmisten kanssa. Samaa leppoisaa ilmapiiriä löytyy myös ruutiaseiden harrastajien keskuudessa. Mutta suhteutetaan ensiksi kuvatut, onnettomat tapahtumat hieman suurempaan mittakaavaan. Esimerkiksi tänä vuonna liikenteessä on kuollut Suomessa jo noin 240 henkeä ja loukaantunut noin 6400 henkilöä. Vaikka jokainen kuolema on turha, on myös muistettava, mihin on tärkeää puuttua. Laadittiinhan Suomeen esimerkiksi laki, joka velvoittaa käyttämään pyöräilykypärää, olihan polkupyörätur-

mien osuus 4 % liikenneonnettomuuksista. Näiden tosiasioiden pohjalta voin todeta, ettei yksityishenkilöillä saisi olla autoa. Autot ovat aiheuttaneet valtaosan liikenteessä tapahtuneista kuolemaan johtaneista turmista. Eipä taida löytyä päättäjiltä halua kieltää autoilua, vaikka se tilastojen valossa onkin suuri riskitekijä. Uskon kuitenkin, että seurojemme tekemä harrastukseen ohjaus ja siinä kannustaminen ehkäisee lasten ja vähän vanhempienkin syrjäytymistä ja mielenterveydellisiä heilahduksia. Tosin välillä, kun päivästä toiseen onnistuu väistelemään nuolilla kymppiä, omakin psyyke joutuu koviin. Näine synkkine mietteineni, valoisampaa tulevaisuutta. ●

B. Virtanen

NOSTO

lyhyet uutiset

Jousiammuntaleiri Eerikkilässä

Tähtäinryhmä järjesti avoimen jousiammuntaleirin Eerikkilän urheiluopistolla 24.–28.8. Leirille osallistui 16 eri-ikäistä ampujaa eri seuroista. Ohjaajina toimivat Ronkan veljekset Perttu ja Sampo. Ohjelmassa oli ammutta 2–3 kertaa päivässä, jalkapalloa, ultimatea, pesäpalloa sekä luentoja ammuntatekniikan perusteista. Luennolla käytettiin myös läpi ammuttarajoituk- sissa kuvattua videomateriaalia Dartfish-ohjelmiston avulla. Iltaisin leiriläisille oli varattu saunat, ja ahkerimmat kävivät lisäksi järvestä uimassa pariin kertaan jo päivälläkin. Leiri oli kaikin puolin onnistunut ja sääkin oli helteinen koko leirin ajan. Tähtäinryhmä järjestää leirin myös ensi kesänä. ●

Eerikkilässä leireiltiin 16 ampujan ja kahden ohjaajan voimin.

Kuva: Perttu Ronkanen

Aarre Lindroosille liiton kultainen ansiomerkki

Vaasassa Diana-57:n riveissä vaikuttavalle Aarre Lindroosille on myönnetty Suomen Jousiampujain Liiton kultainen ansiomerkki. Merkki luovutetaan itsenäisyyspäivänä Dianan järjestämissä kisoissa. Tänä vuonna 60 vuotta täyttänyt Aarre oli jo pikkupoikana kiinnostunut jousiammunnasta ja oli seuraamassa Dianan ensimmäisiä harjoituksia vuonna 1957. Ennen kuin hän taas palasi jousiammuntakentälle, oli hän ollut tiiviisti mukana koirien koulutustoiminnassa. Se ja akvaariot kuuluvat harrastuksiin edelleen, kuten myös puutarhahoito ja valokuvaukset. Kisakentilläkin Aarre on tuttu näky. Aarre on 30 vuoden aikana osallistunut muun muassa seuran johtokuntatyöhön, nuorten valmennukseen ja lajin esittelytoimintaan sekä ollut mukana järjestämässä aluetoimintaa, leirejä, alkeiskursseja ja kisoja. Tuomaritoimintakaan ei ole hänelle vierasta. Aarre on myös ampunut SM-kultaa ja Suomen ennätyksiä nyt jo entisessä luokassa M45T. Aiemmin Aarrelle on myönnetty liiton pronssinen ansiomerkki (1987) ja hopeinen ansiomerkki (2002). ●

Kuva: Uppo Rytkä

50-vuotias PJA ampui 50 tuntia

Porin Jousiampujat järjesti 50-vuotisjuhla-vuotensa kunniaksi hieman erikoisemman tempauksen. Seuran ampujat ampuivat yhteismittaisesti 50 tuntia. Urakka alkoi 31.10. kello 16.00 ja päättyi 02.11. iltakuudelta. Jokaisen ampujan piti vuoronsa aikana merkata vähintään yksi 30 nuolen tulos. Osumakeskiarvoksi tuli 8,3. "Tulos on mielestäni hyvä, sillä suurin osa ampujista oli niitä jäseniämme, jotka eivät kuulu aktiivisiin kilpailijoihin", kertoo Kari Mäenpää PJA:sta. Parhaasta yksittäisestä tuloksesta 18 metrin matkalta ammutun tempauksen aikana vastasi 13-vuotias Eero Mäenpää 291 pisteellä ja parhaasta yleisen sarjan tuloksesta 282 pistettä ampunut Jouni Karjala. Jounin tulos syntyi sunnuntaiaamuyöllä kolmelta. Ahkerin tulosampuja oli Markku Kivelä. Nuorin osallistuja oli vasta 10-vuotias Juuso, vanhin 75-vuotias Oiva. Aloituspäivät ampuivat Eeva ja Eero Mäenpää ja viimeiset nuolet seuran puheenjohtaja Jorma Leppäkorpi yhdessä Aku-Paavo Forsströmin kanssa. ●

Jouni Karjala ampui parhaan tuloksen yleisessä sarjassa kolmelta aamuyöllä.

Kuva: Kari Mäenpää

Anne Laurila onnistui yhtenä viidestä suomalaisesta nappaamaan Eordl Games-paikan MM-kisoista Walesissa. Selin joukkueenjohtaja Carita Jussila.

Suomelle viisi World Games -paikkaa

Suomi nappasi ennätykselliset viisi paikkaa ensi heinäkuussa Taiwanissa käytävään World Gamesiin. Paikat jaettiin syyskuussa maastoammunnan MM-kisoissa sijoitusten perusteella. Miesten tähtäinjousta lukuun ottamatta Suomi sai joka luokkaan yhden paikan. Paikat ampuivat Anne Laurila, Anne Viljanen, Harriet Hyvärinen, Jari Haavisto ja Pasi Ahjokivi. World Games on olympialaisten kaltainen, kerran neljässä vuodessa järjestettävä suurkiisa, jossa kilpaillaan useassa eri lajissa. Jousiammunnan osalta mukana on maastoammunta, kaikissa kolmessa aselajissa. ●

Kiina järjesti ennennäkemättömät ja tasa-arvoiset kilpailut

Peking loi ennennäkemättömät olosuhteet kilpailuille. Paralympialaiset olivat ensimmäistä kertaa kisaisäntien toimesta tasa-arvoisessa asemassa olympialaisten kanssa. Urheilijoiden ja lajien näkökulmasta järjestelyt toimivat ongelmitta. Jousiampujista tulosta lähtivät tavoittelemaan Keijo Kallunki, Jean-Pierre Antonios ja Osmo Kinnunen, joukkueenjohtajina/valmentajina Aulis Humalajoki ja Hannu Nurhonen. Keke ampui alkukilpailussa W2-luokassa 675 ollen alkukilpailun 11. Pudotuksissa vastaan tuli USA:n Joe Bailey, joka oli Keijon hyvästä taistelusta huolimatta parempi luvuin 115–110. J-P paransi hienosti omaa ennätystään 11 pisteellä ampuen 606. Tämä toi alkukilpailussa sijan 8 ja vastustajaksi Sveitsin Robert Lehtnerin. Molemmat haparoivat pudotuskierroksella pahasti, J-P hävisi luvuin 89–95. Osmo paransi W1-luokassa Suomen

ennätystä kolmella pisteellä lukemiin 627. Alkukilpailun jälkeen Osmo oli hienosti neljäntenä, ja kun hän pudotuksissa päihitti Kanadan Robert Murphyn SE-luvuin 111–96, oli tie loppuotteluihin selvä. Semifinaalissa vastaan tuli Osmon hyvä ystävä Tekin David Drahoninsky, joten otelusta tuli hyvin tunnepitoinen molemmille puolille. Viimeisellä nuolella Osmolla oli vielä mahdollisuus voittoon ampumalla kympin, mutta nuoli upposi seiskan, joten David nappasi voiton 97–99. Osmon hyvä vire katosi tuohon laukaukseen, eikä välittömästi alkanut pronssiottelu sytyttänyt hyvin taistellutta miestä. USA:n Jeff Fabry nappasi pronssisen pokaalin 101–111, ja Osmo jäi neljänneksi. Kilpailupaikat olivat todella upeita, ja järjestelyt toimivat erittäin mallikkaasti. Matka oli kaikin puolin antoisa, ja mukavia muistoja jäi "uudistuneesta Kiinasta" paljon. ●

Kuva: Aulis Humalajoki

Keijo Kallunki (vas.), Jean Pierre Antonios, Osmo Kinnunen muodostivat suomen iskukykyisen joukkueen Paralympialaisissa. Taustalla judoka Rauno Peltoniemi.

HYVÄÄ JOULUN ODOTUSTA, JOUSIAMMUNNAN YSTÄVÄT

Vuosi 2008 alkaa olla lopuillaan, ja on aika miettiä tulevaa sekä kerrata kuluvan vuoden tapahtumia. Ensimmäinen vuosi puheenjohtajana on ollut vähintäänkin mielenkiintoinen ja vaihteleva. Urheilullisesti on mielestäni menestynyt varsin mukavasti, olihan jousiammunta edustettuna olympialaisissa ja paralympialaisissa, ja lukuisat kansalliset ja kansainväliset kilpailut saivat osallistujikseen suomalaisia jousiampujia. Kilpailuissa saatu kokemus, menestys ja lajin näkyvyys julkisuudessa ovat hyvää pröökkiä lajille. Itselleni puheenjohtajuus on merkinnyt paljon uusia ystäviä ja tutustumista minulle uuteen urheilulajiin. Vaativa laji harrastajalle ja seuraavalle antaa mahdollisuuden myös toteuttaa itseään liiton puheenjohtajana. Tavoitteeni on saada seuraväki ja eri lajiryhmät toimimaan yhdessä jousiammunnan parhaaksi.

Hallituksen kokoonpanossa tapahtui heti kuluvan vuoden alussa muutoksia. Alkukankeuden jälkeen työskentely on kuitenkin sujunut hyvässä, keskusteleavassa hengessä. On pohdittu liiton tulevaisuutta niin harrastuneisuuden kuin kilpaurheilunkin näkökulmasta. Päätettiin laatia suunnitelma, jolla liittoa viedään uudelle olympiadiille. Liiton toiminnanjohtaja vaihtui myös kesäkuussa. Kiitos Miikalle tehdystä työstä liiton hyväksi ja onnea Timolle uuteen, tuttuun työhön. Liiton talous – ja varmaan seurojenkin – on jatkuvaa huolenaihe, kun suunnitellaan tulevaa toimintaa. Kilpaurheilusta vaatii satsauksia valmennukseen, leiritykseen ja itse kilpailuihin. Lajiryhmien esitykset tulevaa vuotta ajatellen olivat hyvin perusteltuja, ja toivon, että liitto omalta osaltaan pystyy vastaamaan niihin haasteisiin, joita seuraväki sille esittää. Toivon, että lajin parissa toimivat kiinnittäisi-

Puheenjohtajalta

Kuva: Anne Laurila

vät erityistä huomiota nuorten harrastuneisuuteen ja jousiammunnan tarjoamiin mahdollisuuksiin. Nuorista käydään kovaa kilpailua eri urheilumuotojen välillä. Tarjoamalla hyvää ohjausta mukavassa seurassa varmistamme, että nuoret löytävät yhteisen lajimme. Seurojen tuleekin kilpailutoiminnan ohella satsata valmennukseen ja lajin tunnetuksi tekemiseen nuorten keskuudessa. Kiitän jousiammunnan ystäviä kuluneesta vuodesta ja toivotan kaikille hyvää joulua ja menestystä vuodelle 2009. ●

Markku Pakkanen

MAASTOAMMUNTA JOUSELLA

Teksti: Anne Viljanen
Asiantuntijoina Anne Laurila, Jari Haavisto, Marko
Järvenpää ja Tomi Knuutila
Kuvat: Jaakko Setälä

Työpaikan kahvipöytäkeskusteluissa kuulee usein oletuksia siitä, mitä on maastoammunta. ”Sekö on sitä, että ammutaan metsässä liikkuvia maaleja?” No ei aivan sitä. Metsässä kyllä liikutaan mutta ammutaan tauluja, jotka ovat paikallaan. Välillä ammutaan ylämäkeen, välillä alamäkeen. Matkoja pitää arvioida, mutta juosta ei tarvitse, eikä osata suunnistaakaan.

Vähän enemmän lajista kertoessa mielenkiinto kuulijoilla kasvaa. ”Noinko monipuolista?” Jos päästään vielä kokeilemaan jousiammuntaa maastossa, on suosio taattu. Lajissa yhdistyy hienolla tavalla luonnossa liikkuminen ja koko jousiammunnan viehätys.

Maastoammunta tarjoaa loistavan elämäspäivän satunnaiselle harrastajalle, mutta on sillä annettavaa tosissaan harjoittelevalle jousiampujallekin. Maastossa ampuminen opettaa vartalon hallintaa ja pakottaa kiinnittämään huomiota pienten (tai suurempienkin) asento-
muutosten vaikutukseen ampumisessa.

Fysiikka korostuu, tekniikka vahvistuu

Jokainen ammuntapaikka on erilainen. Jalat ovat usein eri tasossa, eikä tukevaa asentoa voi rakentaa tasaisen alustan varaan. Tuki pitää löytyä keskivartalon lihaksista – niistä syvistä vatsa- ja selkälihaksista, jotka ovat keskeisessä asemassa kentälläkin ammuttaessa. Joka rastilla pitää koota asento uudestaan, eikä se saa pettää yhtään. Tämä auttaa keskittymään jokaiseen nuoleen erikseen, eikä ampuja unohtu kovin helposti vain ammuskelemaan.

Joskus pelätään maastoammunnan sekoittavan hyvää tasaisen maan ammuntatekniikkaa. Entäpä jos se ei sekoitakaan vaan tuo esille puutteet tekniikassa ja kertoo, missä on kehitettävää? Virheet tulevat paremmin ilmi, kun ammutaan tuuleen erikseen, eikä ampuja unohtu kovin helposti vain ammuskelemaan.

Jos ammunnan saa toimimaan hyvin vaihtuvissa olosuhteissa, on se lasten leikkiä tasaisella kentällä. Sama toimii toki toisinkin päin: hyvä ammuntatekniikka tuottaa tulosta maastossa ja on ehdoton edellytys osumiselle.

Harjoittelusta valtaosa tasamaalla

Maastoammuntaa harjoitellaankin pääosin tasaisella tantereella: talvella sisällä, kesällä jousiammuntakentillä. Perusjuttu on hyvä ammuntatekniikka, joka pitää opetella tasaisella.

Pikagallup maastoampujien keskuudessa tuottaa tulokseksi, että kesäharjoittelusta keskimäärin 85 prosenttia ammutaan tasaisella, 15 prosenttia maastossa. Talvella ampuminen on kokonaan sitä samaa tasaista kuin kaikilla muillakin.

Miten sitten voi harjoitella maastoammuntaa? Talven aikana harjoitellaan hyvää tekniikkaa, rautaisia vatsalihaksia ja kestäväää kuntoa. Ammunnan näkökulmasta voi hallissa laittaa yhden taulun aivan taustan yläreunaan ja toisen alareunaan. Ammunnassa huomaa eron jo näinkin pienen kulman vaikutuksesta.

Taustaan voi myös laittaa pienimmän maastotaulun ja ampua sitä 5 metrin välein 20 metriin asti. Kilpailuissa lyhin matka on vaistoampujilla 5 metriä, tähtäin- ja taljaampujilla 10 metriä. Jos hallista löytyy tilaa enemmän, voi muitakin maastomatkoja harjoitella sisällä. Pisin maastomatkana on vaistoilla 50 metriä, tähtäin- ja talja-ampujilla 60 metriä.

Kesällä maastoammunnan harjoittelu aloitetaan kentältä. Kilpailuissa käytetään neljää eri taulukokoa (20, 40, 60 ja 80 cm). Taulu on yleisväriltään musta, vain keskusta on keltainen. Jokaiselle taululle on omat minimi- ja maksimimatkinsa, joiden sisällä ne ovat. Tähtäinmerkit haetaan kentällä eri matkoille (5–60 m) ja sen jälkeen ollaankin valmiita lähemmään metsään.

Osa matkoista on annettuja, jolloin ampu-
mapaikalla on ilmoitettu etäisyys taululle, osa arvioitavia matkoja, jolloin etäisyys pitää ”arvioida” itse. Kentällä opetellaan myös matkojen mittaamista, josta kerrotaan lisää ohessa omassa kokonaisuudessaan.

Oppia kisoista

Tällä valmistautumisella ja sääntöihin tutustumalla voi jo lähteä kansalliseen kilpailuun kokeilemaan metsässä ampumista. Kaikilla seuroilla ei ole mahdollisuutta tarjota harjoituspaikkaa maastossa ampumiselle, siksi voi rohkeasti lähteä heti kilpailemaan. Ryhmässä on aina mukana kokeneempia ampujia, jotka neuvovat ja opastavat maastoammunnan saloihin.

Tämä onkin yksi maastoammunnalle ominainen piirre: Kilpailun järjestäjä jakaa joukon 3–4 hengen ryhmiin, joissa kuljetaan koko 24 rastin rata. Aikaa vierähtää metsässä noin 4–6 tuntia. Ryhmässä tapaa vanhoja tut-

tuja ja tutustuu helposti uusiin ihmisiin. Päivän aikana on aikaa keskustella ja kysellä.

Ampujat kertovat, että maastokisoissa on rento meininki ja hyvä henki. Maastokisojen luonteen tekee mukavaksi se, että ammutaan yksilöinä, mutta toimitaan ryhmän kanssa.

Sama koskee myös kansainvälisiä kisoja. Ampujat, joilla on kokemusta sekä taulu- että maastokisoista, sanovat, että yhdessä maastokisassa tutustuu ihmisiin enemmän kuin kymmenessä kentäkisassa yhteensä. Ja mikä onkaan parempi tilaisuus keskustella kansainvälisten huippuampujien kanssa kuin maastokisan mittainen päivä metsässä. Tätä kautta on saatu paljon hyviä neuvoja ja osaamista suomalaiseseen jousiammuntaan.

Jumppaa ja aivojumppaa

Ihan pelkkää käyskentelyä ja seurustelua maastoammunta ei ole. Aikaa rastilta toiselle etenemisestä ei oteta eikä nopeimmille jaeta kunniakirjoja. Hyvä fyysinen kunto on kuitenkin eduksi metsässä liikuttaessa. Repussa kannetaan kaikki tarvikkeet ja eväät, joita päivän aikana tarvitaan.

Jousiammuntakin käy siis liikunnasta. Tai kuten yksi ampuja kuvasi: ”Sitten vasta tietää jousiammunnan olevan urheilulaji, kun on kavunnut Riutan rinteitä Riihimäellä kaksi päivää helteessä SM-tittelistä kilpaillen.”

Ja saavat siinä aivotkin kaipaamaansa jumppaa. Ammuntaan tulee paljon enemmän mieltävää, kun ennakoit eri tekijöiden vaikutuksia nuolen osumiseen. Samalla se harjoittaa kykyä suhtautua rauhallisesti yllättäviinkin olosuhteisiin ja niiden muuttumiseen ampumisen aikana.

Joka rastilta alkaa tavallaan uusi kilpailu ja olosuhteet pitää arvioida aina uudelleen. Tässä on maastoammunnan viehätys. Kilpailu on seikkailu, jossa ei tiedä, mitä seuraavan nurkan takana on. Jokainen rasti tuo eteen uuden haasteen ja yllätyksen. Se pitää mielen virkeänä. Elämyksen tarjoaa niin kilpailu itsessään kuin metsän tarjoama rauha. ●

Maastorata on joka-ampujanoikeus

Maastoammuntaa voi yksinkertaisimmin laan harjoitella oman pienen kevytlaustan kanssa melkein missä vain. Yhtenä kesänä minulla oli tausta mukana veneessä. Saimaan saarista löytyi loistavia harjuja, joiden rinteisiin taustan sai viritettyä.

Maastoammunnan pariin ihmiset kuitenkin löytävät parhaiten oman jousiammuntaseuran puitteissa. Jos seurassa on maastoammunnasta innostuneita ihmisiä, vetävät he uusia ampujia lajin pariin. Seuratoiminnalle maastoammunta voi tarjota vaihtelua, virkistystä ja ehkäpä myös uusia harrastajia. Seuran oma maastorata helpottaa suuresti mahdollisuuksia kokeilla lajia.

Harjoittelua ja kokeilua varten riittää jo muutama rasti. Samaa rastia voi ampua eri matkoilta ja näin yhdellä taustalla saadaan aikaan useampi ampumapaikka. Kuudella taustalla saadaan aikaiseksi kelpo harjoitusrata ja 12 rastin radalla voidaan jo järjestää kansalliset kilpailut, josta hyvänä esimerkkinä Riihimäen kisat viime kesänä.

Siellä ammuttiin ensin 12 arvioitavaa rastia, jonka jälkeen samoihin taustoihin vaihdettiin uudet taulut ja annetut etäisyydet. Näin pystyt-

tiin ampumaan täysimittainen kilpailu vaihtelevassa maastossa.

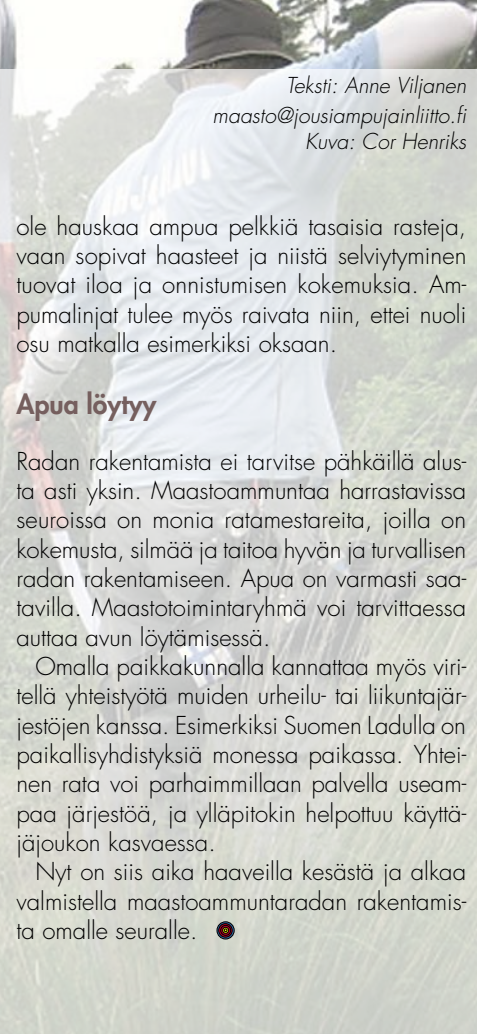
Vaatimuksena turvallisuus ja vaihtelevuus

Tarvitaan siis kappale metsänlaitaa, maanomistajalta lupa rakentaa sinne rata (radan rakentaminen ei ole jokamiehenoikeus), solu-
muovitaustoja tai muita kevyitä taustoja, kiinnitystarpeita, työkaluja, talkooväkeä ja talkooväelle hyvät tarjoilut.

Radalle voi löytyä paikka kunnan kuntoradan yhteydestä tai muilta ulkoilualueilta. Rata voi hyvin olla ”ihmisten ilmoilla”, mutta esimerkiksi suunnistuskisojen aikaan jousiampujien on syytä pysytellä poissa samasta metsästä.

Radan suunnittelussa tärkeintä on huolehtia turvallisuudesta. Kulkeminen rastilta toiselle pitää olla mahdollista ja turvallista. Ennen kaikkea pitää kiinnittää huomiota ampumalinjoihin ja taustojen takana olevaan maastoon. Jos nuoli karkaa taustan ohi, se ei missään olosuhteissa saa aiheuttaa vaaratilanteita.

Ampujan näkökulmasta radan tulee olla mielenkiintoinen ja vaihteleva. Metsässä ei

Teksti: Anne Viljanen
maasto@jousiampujainliitto.fi
Kuva: Cor Henriks

Apua löytyy

Radan rakentamista ei tarvitse pähkäillä alusta asti yksin. Maastoammuntaa harrastavissa seuroissa on monia ratamestareita, joilla on kokemusta, silmää ja taitoa hyvän ja turvallisen radan rakentamiseen. Apua on varmasti saatavilla. Maastotoimintaryhmä voi tarvittaessa auttaa avun löytämisessä.

Omalla paikkakunnalla kannattaa myös vireillä yhteistyötä muiden urheilu- tai liikuntajärjestöjen kanssa. Esimerkiksi Suomen Ladulla on paikallisyhdistyksiä monessa paikassa. Yhteinen rata voi parhaimmillaan palvella useampaa järjestöä, ja ylläpitokin helpottuu käyttäjöiden kasvaessa.

Nyt on siis aika haaveilla kesästä ja alkaa valmistella maastoammuntaradan rakentamista omalle seuralle. ●

Maastossa mittaaminen

Kyllä vain, näössäs ei ole mitään vikaa. Maastossa ammuttavien pyöreiden, keltamustien möllyköiden etäisyyttä omasta olinpaikastasi voidaan myös mitata.

Niille, jotka eivät ole maastoammuntaan erityisemmin tutustuneet, on saatanut jotenkin syntyä käsitys, että niihin oudon värisiin tauluihin ruiskitaan nuolia aivan summamutikassa. Täytyy tässä vaiheessa myöntää, että käsitys ei sinällään ole täysin väärä, sillä varsinaisesti maastoammunnassa ei saa sääntöjen mukaan mitata etäisyyksiä tauluun eikä missään nimessä käyttää mittavälineitä, kuten lasermittaa.

On kuitenkin keinoja, joita on aikojen saatossa hiottu kuin arvokasta timanttia, ja nykyään maailman – ja miksei Suomenkin – huippuampujat pystyvät mittaamaan etäisyyksiä 60 metriin saakka jopa puolen metrin tarkkuudella. Tarkoituksenani onkin nyt hieman raottaa ovia tähän mittaamisen mystiseen maailmaan.

Itse olen ampunut taljajousella tähän päivään saakka ja pohdin asioita talja-ampujan näkökulmasta. Sama periaate toimii kuitenkin myös tähtäinjousella ja miksei vaistoajousella.

Mittaamisessa käytetään otusta nimeltä yhden pakopisteen perspektiivi. Suomeksi sanottuna tämä tarkoittaa sitä, että kun menet talosi ovesta ulos, kävelet pari metriä ja koitat mahdollista talosi peukalosi taakse, se ei onnistu. Jos taas hypäät polkupyörän kyytiin, ajat muutaman sadan metrin päähän ja kokeilet

sieltä samaa asiaa, onnistuu se huomattavasti helpommin.

Siis mitä kauemmaksi menet, sitä pienemmillä asioilla näytävät. Kaikki tämä noudattaa suhteiden hienoa maailmaa. Eli kotitalosi näyttää tietyltä etäisyydeltä aina yhtä suurelta.

Nyt kun sovelletaan asiaa maastoammuntaan, voidaan todeta, että myös metsässä tietyn kokoinen taulu näyttää vaikkapa 40 metrin etäisyydeltä aivan yhtä suurelta, joka ikinen päivä. Joko keksitte, mihin pyrin?

Maastokisoista voidaan löytää 20, 40, 60 ja 80 cm:n taulut. Taulussa ilmoitettu mitta on aina taulun halkaisija, mitattuna suurimman mustan renkaan ulkokehältä.

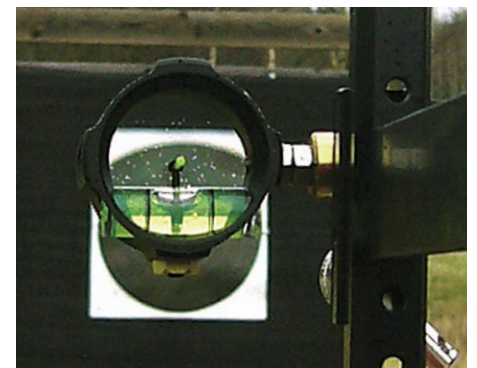
Helpoin tapa itselleni oppia ja muistaa maastossa mittaaminen lähti liikkeelle siitä, että etsin tähtäimestäni välin, johon 60 cm:n taulu osui täsmälleen 30 m:n etäisyydeltä. Kutsutaan tätä ”mittaväliksi”. Tarkoitin juuri sitä ulomman mustan ympyrän ulkoreunaa. Tällöin paperin koon vaihtelu ei vaikuta mitenkään mittaamiseen.

Minulla tuo kohta löytyi tähtäimen vatupassista. Itselläni taulu osui juuri kuplaviivan ja vatupassin toisen ulkoreunan väliin.

Sitten seuraa skaalaamisen, tai ”yhden pakopisteen perspektiivin”, hienous. Olet löytänyt välin, mittavälin, johon 60 cm:n taulu osuu 30 m:n etäisyydeltä. Nyt jos otatkin kohteeksi 80 cm:n taulun ja tarkastelet sitä 40 m:n

etäisyydeltä, osuu se tismalleen samaan väliin kuin 60 cm:n taulu osui 30 metristä. Näin saadaan jokaiselle taulukoolle helposti muistettava lähtöpiste, josta voidaan pohtia asiaa hieman pidemmälle.

Taulu on jaettu viiteen yhtä paksuun renkaaseen eli pistevyöhykkeeseen, jos entinen ”sisäviitonen” eli nykyinen kuutos rengas jätetään pois laskuista. Esimerkiksi 60 cm:n taulussa yhden renkaan paksuus on siten 6 cm.

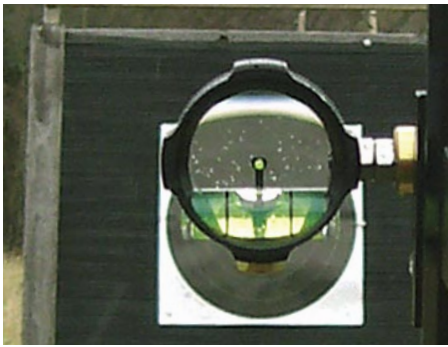

Kuvan tapauksessa mittaväliksi 30 metristä 60 cm:n tauluun on osunut vatupassi päästä päähän. Tähtäinjousessa mittaväli löytyy myös usein jostakin osasta tähtäintä. Vaistoajousella mittavälinä voi käyttää vaikkapa rungon kaipausta kohtaa.

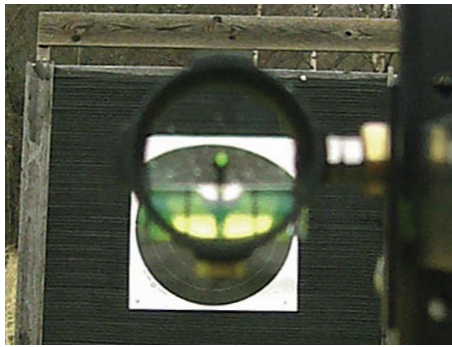
60 cm:n taulu osui siis 30 metriltä mittaväliin. Astutaan nyt kolme metriä lähemmäksi taulua. Nyt pitäisi mittavälin osua tauluun niin, että toisesta reunasta jää yksi rengas (6cm) yli. Mennään vielä kolme metriä lähemmäs, 24 metriin. Nyt jää kokonainen rengas mittavälin ulkopuolelle, eli 12 cm taulusta menee mittavälin yli.

Seuraa kysymys. Jos tarkastelemme 80 cm:n taulua 32 metrin etäisyydeltä, mitä kuvan pitäisi näyttää suhteessa mittaväliin? Taulun pitäisi asettua niin, että ulommainen rengas ei mahdu enää mittaväliin. Silloin taulusta jää ulkopuolelle yhteensä 16 cm, joka vastaa luonnossa kahdeksaa metriä.

Sama mittauskuvio toimii myös pidemmille matkoille, tällöin pitää vain kuvitella tauluun ylimääräisiä renkaita ja mitata niiden avulla taulun yli menevät mitat. ●

24 metristä katsottuna taulusta jää näkyviin yksi kokonainen rengas (12 cm) mittavälin yli. Mittaväliä voi verrata myös lähtien esimerkiksi taulun vasemmasta reunasta, jolloin oikealle jäisi tässä tapauksessa kaksi rengasta.

Kun mittaväli on toisesta reunasta renkaan verran taulua isompi (6 cm), matka on kolme metriä pidempi, 33 m. Eli muistisääntö on: Taulun sentti jaettuna kahdella = etäisyyden muutos metreinä (6:2=3).

MAASTOAMMUNNASTA MM-MITALI MUTAKUORRUTUKSELLA

Teksti: Carita Jussila
Kuvat: Carita Jussila, Hannu H. Kari

Walesissa eniten ystäviä sai se, jolla oli isoin sateenvarjo. Kisat olivat ikimuistoiset niin ensimmäistä kertaa matkassa olleille kuin vanhoille konkareillekin. Kaikki olimme kuulleet aikaisemmin mutapainista, mutta muta-ammunta oli uusi tuttavuus.

Ensimmäisenä kisapäivänä vettä tuli siihen malliin, että jo lämmittelyalueelle pääsy kävi mudan takia vaikeaksi. Päivän aikana radalta alkoi tulla viestiä siitä, että rin-teillä on todella vaarallista kulkea. Suurin osa porukasta kaatui jossain vaiheessa. Pahiten kävi australialaisnaiselle, joka ei päässyt omin voimin pois radalta, vaan hänet haettiin paareilla.

Samalla ammunta keskeytettiin, jotta pelastajat pääsivät kulkemaan turvallisesti metsässä. Osa ryhmistä joutui odottamaan rankkasateessa jopa tunnin, ja sitten kilpailu lopetettiin hämäryyden takia noin klo 19. Kaikkia rasteja ei ehditty ampua.

Koska kulkuväylät radoilla olivat menneet vaaralliseen kuntoon, tuomarineuvosto päätti perua seuraavan päivän ammunnan. Joukkuefinaalit jätettiin ampumatta, jotta saatiin lisä-

päivä henkilökohtaisille kierroksille. Peruskieroksen jatko ammuttiin vain 12 rastin mittaisena uudelleen rakennetuilla radoilla. Tässä vaiheessa joku järjestäjistä turvautui jo uimalaseihin ja snorkkeliin.

Jatkoon pääsivät Suomen joukkueesta molemmat juniorit **Vili** ja **Saara**, talja-ampujat **Jari** ja **Anne**, tähtinämpujista **Haije** ja vaistoam-pujat **Pasi** ja **Anne**.

Murphyn laki vaivasi järjestäjiä

St Fagansin museoalueella järjestetyille pudotuskieroksille sääennuste lupasi entistä rankempaa sadetta ja vaikeita keliolosuhteita. Kommellukset järjestelyissä jatkuivat: yksi ampujia kuljettaneista busseista joutui käyttämään kiertotietä tulvan takia ja myöhästyi noin tunnin. Toisen bussin matkatavaraluukut eivät suostu-

neet aukeamaan, joten ampujat eivät saaneet välineitään. Kilpailun alku myöhästyi kahdella tunnilla.

Kovien keliolosuhteiden ja viivytysten takia päivän kuluessa 1/4-finaalit ilmoitettiin peru-tuiksi, ja parhaat neljä kustakin luokasta pääsivät suoraan 1/8-finaalista lauantain mitaliotte-luihin.

Mitaliottelut pidettiin museoalueella olevan linnan ympäristössä. Suomalaiset pääsivät kannustamaan Anne Laurilaa, joka kohtasi semifinaalissa Ruotsin **Ulrika Sjöwallin**. Ulrika vei pidemmän korren täpärästi.

Pronssiotteluun Anne sai vastaansa hollantilaisen **Inge Enthovenin** ja pärjäsi hienosti nap-paamalla MM-pronssin.

Yleisesti ottaen suomalaiset pärjäsivät hyvin ansaitsemalla viisi World Games -paikkaa vuoden 2009 kilpailuihin.

Kisat olivat mieleenpainuvat järjestelyineen, säineen ja tietenkin Anskun mitalin ansiosta. Suomalaiset selvisivät radoista myös ehjinä vaikkakin märkinä ja savisina. Kastuneet ja mutavellissä lilluneet reput tosin tuoksahtelivat vähän omituisilta lentokoneessa paluumatkal-la. ●

Miehet tähtäin

1. ROHRBERG Sebastian GER
2. HEUWING DR. Andreas GER
3. SAKAEYAMA Yuki JPN
32. TARHALA Vesa FIN

Miehet talja

1. MENZER Rod USA
2. DARDENNE Stephane FRA
3. COUSINS Dave USA
10. HAAVISTO Jari FIN
43. SUMUSALO Janne FIN
46. KARI Hannu H. FIN

Miehet vaisto

1. CASSIANI Sergio Massimo ITA
2. VOBORIL Ladislav GER
3. LARSSON Mathias SWE
6. AHJOKIVI Pasi FIN
35. KNUUTILA Tomi FIN

Naiset tähtäin

1. TOMASI Jessica ITA
2. KATTSTRÖM Elin SWE
3. UNRUH Lisa GER
7. HYVARINEN Harriet FIN

Ja mitä siis jäi ampujille mieleen:

”Ensikertalaiselle arvokisatunnelman kokeminen. Myös ulkourheilulliset asiat jäi mieleen. Ei riitä, et-tä kiikarit ja goretextit on waterproof, niiden pitää olla walesproof ☺” Haije

”Harvoin on koko viikkoa pitänyt ampua sadeva-rusteissa. Tiukkaan pakattu jousikäsi toimi kuitenkin hyvin. Tämä pronssi otettiin kirjaimellisesti va-semmalla kädellä.” Ansku

”Ruotsalaiset, ei osaa pysäköidä. Aina sataa. Kuraa sais olla enemmän. Saunassa hyvät löylyt. Janne on vaarallinen haulikkoampuja! Ensi vuon-na uudelleen.” Jari

Naiset talja

1. VAN NATTA Jamie USA
2. SJOWALL Ulrika SWE
3. LAURILA Anne FIN

Naiset vaisto

1. NELSON-HARRIS Becky USA
2. AHLUND Annika SWE
3. CONRAD Manja GER
6. VIJANEN Anne FIN

Juniorimiehet tähtäin

1. MANDIA Massimiliano ITA
2. YUAN Youjia CHN
3. WELLS Christopher GBR
10. NISKANEN Vili FIN

Juniorinaiset tähtäin

1. UMER Ana SLO
2. JIANG Hui CHN
3. ROLLE Stefania ITA
9. MAKELIN Saara FIN

Miehet joukkue

1. Italia
2. Ruotsi
3. Saksa
10. Suomi (Ahjokivi, Haavisto, Tarhala)

Naiset joukkue

1. Ruotsi
2. Italia
3. Saksa
7. Suomi (Hyvärinen, Laurila, Viljanen)

ITÄ-SUOMEN PIIRI ESITTÄYTYY ALUELEIRI LAPPEENRANNASSA

teksti: Ensio Lehto

VETO

Palstalla esitellään alueryhmiä ja erilaisia jousiammuntatapahtumia

Itä-Suomen piirin jousiampujanuoret koontuivat valmennusleirille Lappeenrannan Urheilutalolle lauantaina 8.11. Leiri järjestettiin yksipäiväisenä ja siksi toiminnaltaan tiiviinä.

Tanja Sorsan vetämän alkulämmittelyn jälkeen päästiin ammutaharjoituksiin, jonka yhteydessä tehtiin Darfish-kuvauksia. Nykytekniikka mahdollistaa välittömän ammunta teknisen analysoinnin, ja näin ampuja saa henkilökohtaisen palautteen tekniikastaan heti. Ampuja ja valmentajat saavat samalla palautteet omasta työstään mahdollisine muutostarpeineen.

Ennen lounastaukoa Perttu Ronkanen veti tiivistähtisen kuntopiirin, joka koostui kuntopal-lolla tehtävistä harjoitteista. Tunnin ahkeroinnin jälkeen painisalista poistui hikisiä ja punapos-kisia jousiampujia.

Iltapäivän ohjelma jatkui ammutaharjoituksilla ja kuvauksilla. Leiriryhmä kävi läpi harjoituspäiväkirjan oikeaoppista täyttämistä ja samalla jousiampujalle tarpeellisia viikoittaisia nuolimääriä, jotka mahdollistaisivat kehitymi-sen jousiampujana mahdollisimman pitkälle.

Illan jo pimetessä ampujat valmentajineen huikkasivat iloisen mutta raukean kiitoksen aluevalmentajalleen ja leirin järjestelyistä hienosti vastanneille Saimaan Jousen aktiiveille Tomille ja Ollille.

Aktiivinen alue

Itä-Suomen piirin aluevalmennus on toiminut aktiivisesti jo usean vuoden ajan. Leirejä on

pidetty 2–3 kertaa vuodessa, nyt jo pitkään Perttu Ronkanen alaisuudessa.

Valmentaja Ronkanen kutsuu valmennusryh-määnsä piirin seuroista nuoria jousiampujia. Kutsun saamisen edellytyksenä on halu oppia ja kehittyä jousiampujana mahdollisimman korkealle tasolle. Aluevalmennettavat ovat nuoria, iältään 12–17-vuotiaita.

Aluevalmennettavien ydinjoukko on pysynyt jo pitkään yhdessä, mutta Lappeenrannan leirille oli kutsuttu muutama ampuja ryhmän ulkopuolelta, Saimaan Jousesta ja litin Jousi-ampujista.

Mukana olivat Tanja Sorsa, Iina Sorsa, Viljam Nordström, Vili Niskanen, Iida Niskanen, Eetu Tiainen ja Eero Varesvuo. ●

Alueen seurat- ja niiden yhteystiedot:

litin Jousiampujat Ensio Lehto 040 584 8801 ensio.lehto@elisamet.fi	Jyväskylän Sulka (Jyväskylä) Jari Ketola 040 848 1917 jari.ketola@perhehoitoilto.fi	Kymen Jousi (Kouvola) Jukka Pönkä 050 412 6868 kyjo@kyjo.info	Saimaan Jousi (Lappeenranta) Sami Erjansalo 0400 465 066 sami.erjansalo@kareplan.fi	Piili (Kotka) Jouni Pekander 040 590 0058 jouni.pekander@piili.fi	Ramses (Porvoo) Stig Jansson 040 582 7177 ramses@ramsesporvoo.com
Puijon jousi (Kuopio) Asko Löjtönen 050 429 1447 asko.lotjonen@lorionpharma.com	Liperin Taimi Timo Kinnunen 050 593 4859 t.kinnunen@nic.fi	Mikkelin jousiampujat Marko Siven 040 340 9369 t.kinnunen@nic.fi	Joutsin (Joensuu) Mika Kareinen 040 112 0350 joutsin.ry@gmail.com	Linnan Sulka (Savonlinna) Heikki Karvonen 0400 255 761 marko.siven@pp.inet.fi	

KESÄN SM-KISAMIETTEITÄ TURUSTA

Jousiammunnan taulu-SM-kilpailut kisattiin tällä kertaa 2.-3.8. Turussa, jonne Suomen jousiampujien parhaimmisto oli saapunut paikalle runsaslukuisena. Talkootyöllä saatiin jälleen järjestettyä toimivat kisat. Kilpailun tiimellyksessä kysimme tamperelaiselta Juha Erkkilältä hänen SM-kisatunnelmiaan.

Pekingin olympialaiset painoivat päälle, ja kun jousiampuja **Matti Hatavakin** oli ehtinyt jo matkustaa Kiinaan, verotti tämä selvästi olympialaishuimassa puurtavien urheilutoimittajien kiinnostusta tämänvuotisista SM-kisoja kohtaan.

Onneksi paikalle saapuneet jousiampujat pääsivät näyttämään kyntensä. Normaalisti melko tuulinen Turun jousiampumarata oli lauantaina tyyni: upeassa ampumassaäädä tehtiinkin useita uusia ennätyksiä eri sarjoissa ja koettiin monia sykähdyttäviä hetkiä.

Taljan yleisessä sarjassa entinen SE 698 rikottiin kahteen otteeseen ja 700 pisteen rajapyykki ylittyi ensi kertaa Suomessa: Aulis Humalajoki ampui 700 ja Jari Haavisto (kuvassa) uuden Suomen ennätyksen 707.

SM-kilpailut järjestäjille haaste nyt ja tulevaisuudessa

Kisat järjestäneelle turkulaisseura Arcukselle on kehittynyt toimiva rutini järjestää kilpailuja kotikentällään. Suomalaisille jousiammuntaseuroille SM-kisat ovat aina suuri urakka, eivätkä kisat olisi onnistuneet tälläkään kertaa ilman talkootyötä.

Kesän 2009 SM-kisat järjestetään Tampereella Kaupin jalkapallokentällä, jossa jousi-ammunnan SM-kilpailut järjestettiin viimeksi vuonna 1999.

Tampereen jousiampujien puheenjohtaja **Juha Erkkilä** odottaakin ensi vuotta innostuneena. Vuonna 2000 jousiammunnan aloittanut Erkkilä on itsekin sijoittunut hyvin SM-kisoissa sekä ollut ampumassa seuralleen useita joukkumitalajeja. Miten SM-kisoja voisi kehittää?

"SM-kilpailuissa tärkeintä on sujuvuus, siihen on kiinnitettävä huomiota. Samalla kisat ovat mukava tapahtuma sosiaalisesti: niissä tapaa "kaikki" eli muita ampujia ja jousiammunnan ystäviä", Juha Erkkilä sanoo.

Turun kisojen ennätykset rohkaisevat

Turussa saavutetut ennätykset kertovat mielestäni siitä, että tähtäinjousojen taso on nousussa. 2000-luvun alussa monet hyvät ampujat lopetivat, jolloin seurasi eräänlainen laskukausi”, Erkkilä pohtii. Tähtäinjousojen tulevaisuus näyttää hänestä valoisammalta kuin muutama

[illegible]

7. Salminen Raimo Ri-Jo	309	311	620	97																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														
-------------------------	-----	-----	-----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

VALMISTAUDUMME KILPAILUUN

Haastattelimme kilpailevia jousiampujia selvittääksemme, mitä rutiineja ampujilla on kilpailuun valmistautumisessa ja kisan

1 Henkinen valmistautuminen: Henkissä valmistautumisessa on varmasti yhtä monta tapaa kuin on ampujakin. Yleisesti ottaen porukka ottaa melko lungisti edellisenä iltana ja treenaas on lähinnä merkkien tarkastusta, pienemmällä nuolimäärällä kuin normaalina harjoitusiltana.

Ilalla varmistellaan seuraavan aamun sujuvuutta käymällä varusteet läpi ja huoltamalla ammuntakalusto ja ampuja huippukuntoon.

Anne Viljanen rentoutuu kävelylenkillä tai elokuvaa katsellen, jotta ajatukset eivät al-
pyöriä liikaa tulevassa kilpailussa. Henkiseen
valmistautumiseen ennen kansainvälisiä kilpai-
luja kuuluu Annella myös uni- ja ruokarytmin
muuttaminen kilpailun kaltaiseksi.

2 **Eväät:** Puurolla suomalainen jousiampuja pääsee liikkeelle, ja sillä pärjää jonkun tovin ennen kilpailun alkua. Reppu täyttyy perisuomalaisittain runsaivällä ja sämpylällä, myslipatukoilla, banaanilla ja pähkinöillä, joskus repusta löytyy jopa kuivalihaa.

Juomana on urheilujuomaa, mehua ja vettä, joita suuremmilla helteillä kannattaa varata reppuun normaalia enemmän. Allekirjoittanut kaipaasi yhden kupin termaria, jossa olisi kuppi mustaa kahvia.

Maasto- ja kenttäkilpailuissa selviämme samoilla eväillä, joita hieman varioidaan, jotteivät eväät ala maistua puolta viikonlopusta toiseen. Vettä takakonttiin vesipussiin ja urheilujuomajauhetta, siitä on helppo tehdä lisää te-

hojuomaa – ja taas jaksaa.

3 Pää ja kädet: Ulkona pidämme lippistä ja erilaisia lierihattuja, jopa pipoa. Pääsääntöisesti ulkona on aina hattu. **Juuson** tunnistaa kisapaikalla valkoisesta kalastajanlakista.

Talvihanskat löytyvät **Pasi Ahjokiven** matkas-
ta, kun ilma viilenee kalsariasteelle, paljastaa
Pasi haastattelussa. Nähty on myös erilaisia
topparukkasia kädenalimmittimillä, jotka ovat
tarpeen keväällä ja syksyllä ulkokilpailuissa,
kentällä ja maastossa.

Kokeneen brittiampujan vinkki maailmalta: helteellä jousikäden kämmenpuolelle sipaisu deodoranttia estää hikoilemisen.

4 Vartalo: Helteellä pukeudutaan seuran t-paitaan ja shortseihin. Ilman viilettessä pitkähihainen paita on vallan mainio ammuntapaidan alla, samoin pitkät housut. Todella viileässä ilmalanassa pistetään sitten alle pitkät kalsarit jos toisetkin.

Ulkona sateen sattuessa pukeudutaan sadeasuun, josta toiset riisuvat takin ammunnan ajaksi. Jos on löytänyt hyvänmallisen ja joustavan sadetta pitävän takin, jossa ei ole turhia hilavitkuttimia roikkumassa, se päällä voi jopa ampua. **Vili Niskanen** tosin ilmoitti, että Suomessa kilpailuissa käytettävä varustus oli tehtoon Walesissa: siellä olisi ainut oikea kisapuku ollut sukeltajan kuivapuku. Oloa oli tosin helpottanut hyvin ulkovarusteisiin satsaaminen.

Viileällä ilmalla Annen salainen ase on angoravillainen ristiselänlämmitin.

38.	Jokinen Matti WT	198	144	342					
	39. Pulkkinen Pertti WT	145	0	145					
7	Yleinen talja	70m	70mYht.						
	1. Haavisto Jari PJA	356	351	707	115	115	116	114	
9	2. Järvenpää Marko RJA	343	345	688	118	119	115	112	
6	3. Holappa Mikko OJM	340	341	681	115	112	112	115	
	4. Kivimaa Timo Jo-Ju	338	348	686	113	110	111	109	
	5. Sepponen Jaakko OJM	334	330	664	113	112			
	6. Humalajoki Aulis Virrat	344	356	700	109	111			
	7. Kallunki Keijo JJA	337	341	678	113	109			
	8. Mäntysalo Jyri RJA	343	343	686	111	106			
	9. Simula Rauno Pojo	347	336	683	112				
	10. Arna Timo Ju-Su	337	331	668	110				
	11. Sumusalo Janne Ramses	334	332	666	109				
	11. Nivala Arto OJM	319	313	632	109				
	13. Lehtonen Kaj PJA	322	316	638	107				
	14. Vilkkö Kaj TapErä	329	333	662	105				
	15. Vannekari Markku ACU	330	331	661	101				
	16. Helmiö Ari Hood	319	329	648	98				
	17. Ahjokivi Pasi Virrat	313	317	630	23				
	18. Reiniharju Antti OJM	315	315	630	14				
	19. Lehtiniemi Jari Ku-Ry	306	307	613					
	20. Kiviniemi Ari-Pekka ACH	310	298	608					
	21. Kälkäjä Jukka OJM	303	303	606					
	22. Uusitupa Jonne TJA	303	279	582					
	23. Mäkipää Antti Virrat	255	320	575					
	24. Lumiainen Timo PJA	233	274	507					
	Miehet 50	70m	70mYht.						
	1. Pihlajainen Raimo Ku-Ry	282	283	565	104	100	94		
	2. Kuivalainen Pentti Jo-Ju	286	287	573	0	93	90		
	3. Laakso Arto Ri-Jo	266	282	548	99	85	89		
	4. Leino Jussi Pojo	284	284	568	94	90	82		
	5. Manninen Erkki PohdinN	256	260	516	95				
	6. Lehto Ensio JJA	273	278	551	91				
	6. Röytiö Taisto PohdinN	253	260	513	91				
	8. Haapaniemi Matti ACH	261	251	512	0				
	9. Isopahkala Veijo ACH	252	241	493					
	10. Tero Ossi OJM	234	227	461					
	11. Vainonpää Elias Ku-Ry	222	233	455					

Teksti: Sussu Makkonen

5 Jalat: Paljon puhutut kengät. Sisä- ja kenttäkilpailuissa suosiota nauttivat tasapohjaiset urheilujalkineet, kuten SuperStarit ja skeittikengät. Maastossa pidämme ehdottomana ykkösenä tukevia maastokenkiä, joiden on hyvä pitää jonkin verran vettä.

6 **Hetki ennen kilpailua:** Moikkailaan kaaverit, kasataan välineet ja todetaan kaiken tarpeellisen olevan mukana. Hieman venytellään ja aloitetaan lämmittelyammunta. Siinä kaiken tohinan ja sähläämisen ohella aletaan henkisesti keskittyä oleelliseen: ammuntaan ja itse kilpailuun. **Tanja Sorsan** rentoutuminen tapahtuu musiikkia kuunnellen.

7Lopuksi: Kilpailun jälkeen muutama rentouttava laukaus läheltä pakkaan nollaa ajatukset, ja suoritusrentouden palauttaminen tapahtuu samalla. Pakkaamme välineet rauhallisesti, rentoudumme kavereiden kanssa jututuksessa. Tuloksia vertaillen ihmetellään, mitä voisi parantaa.

Aloitetaan tankkaaminen: kahvia ja pullaa, myös ruokaa. Ja suoriudutaan kotimatalle.

Juuso Huhkala paljastaa, että illalla kotona tehdään kunnon venyttely ja tankataan rasvais-
ta ruokaa. Tanja rentoutuu kuunnellen illalla en-
nen nukkumaan menoa rentoutus-CD:tä. Alle-
kirjoittanut nauttii annoksen saunan lämpöä
rentoutukseen.

Seuraavana päivänä on paluu arkeen. Ryhdyimme valmistautumaan seuraavaan koitokseen, eli kilpailuun, joka on useimmilla heinäviikon päästä tai saattaa olla jopa seuraavana aamuna. 🏆

ANKKUROINTI

Juniorien oma palsta

Teksti ja Kuvat: Timo Rantanen

JUNIOREIDEN TAULUAMMUNNAN MM-KILPAILUT KÄYTIIN SYKSYISSESSÄ TURKISSA

Juniorien MM-kilpailut ammuttiin Turkissa Antalyassa 6.-12.10.2008. Kisat olivat osallistujamäärältään suurimmat junioreiden MM-kilpailut.

Suomea kisoissa edustivat **Tanja Sorsa, Atte Jauhianen, Joni Hautamäki, Viljam Nordström, Matias Kontio, Eetu Tiainen ja Petri Vainionpää**. Joukkueenjohtajana oli **Timo Rantanen**.

Suomalaiset onnistuivat kisoissa hyvin, saldona Suomen ennätysä ja Tanjan hieno 12. sija. Aurinko paistoi koko viikon, tuuli hieman haittasi ammuntaa.

Järjestelyt sujuivat hyvin, kuljetukset toimivat ja ruokaa sai riittävästi. Ainoa ongelma oli aikataulu. Juniorit ampuivat

aamulla ja käyttivät joka päivä laskettua enemmän aikaa. Kadetit kärsivät tästä: heiltä lyhennettiin harjoitusaikaa, koska haluttiin ehtiä pois ennen pimeän tuloa.

Siinä onnistuttiin joka päivä, vaikka tiukalle meni. Aurinko ehti kuitenkin laskea ennen bussien tuloa, ja silloin hyökkäsivät vihaiset hyttyset. Ensimmäisenä iltana niihin ei osattu varautua ja muutamia hytтын puremia oli jo kaisella.

Seuraavina iltoina oli tulipuku mukana. Ei ollut kiva pukea lämmintä päälle, koska oli muutenkin kuuma, mutta se oli parempi vaihtoehto kuin hyttyset.

Kisapaikalla nähtiin, miten paljon muut maat harjoittelevat, vaikka ovat kisoissa. He pitävät ammuntamäärät samoina kisoissakin: ei jäädytellä eikä herkistellä. Korealaiset kadetit ampuivat satoja laukauksia ennen kisaa ja kisan jälkeen ammuttiin vielä useita laukauksia lähtäustaan. Tulokset puhuvat puolestaan.

Turkin MM-kilpailut olivat siitä erikoiset, mutta ampujaystävälliset, että kilpailuissa ei pidetty erillisiä avajaisia, eikä päättäjäisiä. Kenenkään ei tarvinnut istua katsomossa kuuntelemaan tunteja puheita ja sen jälkeen jotain esityksiä. Uskoisin junioreiden olleen tyytyväisiä tähän ratkaisuun.

Ensi vuonna junioreiden MM-kilpailut ammutaan USA:ssa Odgenissa, ja siellä ovat jaossa paikat historian ensimmäisiin junioreiden olympialaisiin. ●

Tähtäinjousi kadettipojat							
1. KIM Hyun KOR	1357/ 2 BYE	114	116	113	112	114	115
2. KIM Joo Wan KOR	1377/ 1 BYE	115	116	117	114	113	112
3. SHIN Jae Hun KOR	1347/ 3 BYE	111	112	107	112	109	113
52. HAUTAMAKI Joni FIN	1244/	50	104	104			
55. NORDSTROM Viljam FIN	1242/	52	101	102			
67. JAUHIAINEN Atte FIN	1218/	68	106				

Tähtäinjousi kadettitytöt							
1. SEGINA Tatiana RUS	1351/ 4 BYE	107	106	118	WR	112	106
2. LIN Shih-Chia TPE	1319/ 11 BYE	107	110	110	111	112	108
3. SICHENIKOVA Lidiia UKR	1324/ 8 BYE	107	109	108	104	102	106
12. SORSA Tanja FIN	1241/ 45 BYE	100	104	105			

Tähtäinjousi juniorimiehet							
1. MELOTTO Luca ITA	1314/ 2 BYE	111	107	106	114	108	108
2. LASTRA Rodrigo MEX	1285/ 12 BYE	112	113	112	105	109	100
3. MANDIA Massimiliano ITA	1327/ 1 BYE	111	108	112	115	100	113
37. KONTIO Matias FIN	1225/	56	105	105			
49. TIAINEN Eetu FIN	1194/	64	105	101			
68. VAINIONPAA Petri FIN	1188/	65	100				

Tähtäinjousi juniorinaiset							
1. ZUSHI Mikie JPN	1279 / 11 BYE	104	105	105	104	102	100
2. VARDHINENI Praniha IND	1309 / 4 BYE	111	108	110	105	109	96
3. STEPANOVA Inna RUS	1334 / 1 BYE	107	102	104	105	108	101

Tähtäinjousi juniorimiehet joukkue							
1. AUS	CHEAH Ricci TYACK Ryan WORTH Taylor	3818/ 5	209	210	205	210	
2. UKR	LADIKOV AntonBOROVYK Andrii SENYUK Taras	3805/ 6	208	224	210	207	
3. ITA	MANDIA Massimiliano MELOTTO Luca GIORI Lorenzo	3924/ 1	223	213	201	215	
20. FIN	TIAINEN Eetu KONTIO Matias VAINIONPAA Petri	3607/ 20					

Tähtäinjousi kadettipojat joukkue							
1. Korea	SHIN Jae HunKIM Joo Wan KIM Hyun	4081/ 1	222	227	229	222	
2. Italy	MARAN Luca VIECELI Mattia PIANESI Lorenzo	3908/ 3	214	221	205	221	

Tähtäinjousi junioripojat							
3. Chinese Taipei	CHEN Yu-Cheng CHUANG Shih-Wei WU Kun-Yeh	3861/ 5	214	220	213	212	
18. Finland	HAUTAMAKI Joni JAUHIAINEN Atte NORDSTROM Viljam	3704/ 18					

SUOMEN JUNIORIT ROHMUSIVAT MITALEITA PM-KISOISSA

Suomesta lähti iso ja iskukykyinen joukkue juniorien PM-kisoihin Tanskaan. Saaliiksi saatiin kolme kultaa, kolme hopeaa ja yksi pronssi. Ja tietysti paljon uusia ystäviä.

Tanskan Jousiampujainliitto ja Nyköping F. bueskyttelaug järjestivät juniorien Pohjoismaiden mestaruuskilpailut 5.-6.7.2008. Suomesta oli pitkstä aikaa ampujia PM-kisoissa, mistä tanskalaiset ja ruotsalaiset iloitivat.

Kisoihin osallistui Suomesta 14 ampujaa, jotka tulivat Tähtäin2012- ja aluevalmennusryhmistä. Lisäksi matkaan lähti kuusi valmentajaa.

Joukkueenjohtajina toimivat Iitin Jousiampujien **Ensio Lehto** vastaten kilpailuajasta ohjauksesta/valmennuksesta sääntötulkintoihin sekä Ramseksen **Dick Nordström** vastaten matkajärjestelyistä, tulkauksesta ja majoituksesta.

Toimivat järjestelyt

Järjestäjille noin 230 osallistujan kilpailu oli haaste, mutta heillä oli ote vahvasti käsissään ja vuoden valmistelut mahdollistivat onnistuneet kisat.

Majoitus oli järjestetty läheiselle koululle, jossa eri maiden käytössä olivat luokahuoneet. Yhteismajoitus tiivisti ryhmähenkeä ja kaikilla oli hauskaa.

Koska matkatavaroiden painorajoitus ei sallinut kaikkien tavaroiden mukaan ottamista, hankittiin ilmapatjoja, tynnyjä, makuupusseja ja muovituoleja paikallisesta tavaratalosta. Tuolit myytiin sitten paikalliselle seuralle lähtiessä.

Tasaväkisiä jännitysnäytelmiä

Aurinkoisessa ja lämpimässä säässä käyty alkukilpailu oli tasainen ja piste-erot pieniä.

Finaaleista muodostui jännittäviä kaksinkamppailuja, kun ampujat ottivat mittaa toisistaan. Johto vaihtui nuolisarjoittain, ja lopulta toisen kisa päättyi tappioon. Muutamassa otelussa mentiin jopa uusintanuoliin.

Ammuntaa nopeutti järjestely, jossa voittanut ampuja vei hävinneen kansion kaaviotaulul-

Teksti: Dick Nordström
Kuvat: Ensio Lehto

le ja kirjasi tuloksen. Samalla selvisi seuraava vastustaja ja taulunumero. Järjestäjät tarkistivat tuloksen ja ylläpitivät tulosseurantaa.

Uusia ystäviä ja kullanarvoista kokemusta

PM-kisoista jäi paljon hyviä muistoja. Oli hienoa seurata joukkueen edesottamuksia, alkuvieritystä yhdessä yhtenäisessä asussa ja ennen kaikkea toistensa tukemista koko kilpailun ajan.

Ampujat ja valmentajat saivat uusia ystäviä sekä kokemuksia toisenlaisesta kilpailusta. Muiden maiden junioreiden/kadettien kanssa löytyi tapa kommunikoida, ja monta iloista naurua kuultiin puolin ja toisin.

Menestys varmasti rohkaisee ampujia entistä määrätietoisempaan harjoitteluun sekä tavoitteisteluun. Suomen jousiammuntaa on taas viety PM-kartalle.

Tätä joukkuetta varmaan seuraa uusi ryhmä kahden vuoden päästä, ja heitäkin odottaa hieno pitkä viikonloppu hyvän harrastuksen ja uusien ystävien parissa.

Seuraavat juniorien PM-kisat järjestetään todennäköisesti 2010 Sandefjordissa Norjassa. ●

Tähtäinjousi kadettipojat							
1. Viljam Nordstrom, FIN	668	113	115	115	111		
2. Asbjørn Krom-Thaysen, DEN	663	108	107	111	114	110	
3. Benjamin Ipsen, DEN	672	114	112	112	107		
4. Teemu Resänen, FIN	656	112	113	114	111	104	
9. Joni Hautamäki, FIN	671	112	111				
10. Eero Mäepää, FIN	657	117	109	111			
11. Atte Jauhianene, FIN	640	111	110	109			
21. Vili Niskanen, FIN	640	110	107				
34. Joonas Reiniharju, FIN	618	100					

Tähtäinjousi junioripojat							
1. Martin Laursen, DEN	589	101	107	101	106	101	
2. Matias Kontio, FIN	598	104	101	94/8/9	100		
3. Bjarne Laursen, DEN	608	99	105	106			
4. Petri Vainionpää, FIN	613	100	109	94/8/6	99		
14. Eetu Tiainen, FIN	549	85	91				

Tähtäinjousi kadettitytöt							
1. Tanja Sorsa, FIN	641	108	108	106	102		
2. Eeva Mäenpää, FIN	652	105	105	109	97		
3. Ida Andersson, SVE	642	106	105	107	112		
10. Iida Niskanen, FIN	61498/6						
11. Iina Sorsa, FIN	558	98	97				

Tähtäinjousi kadettijoukkue							
1. Dansk Landshold 1							
2. Finland 2	Vili Niskanen Viljam Nordström Tanja Sorsa						
3. Finland 4	Joni Hautamäki Atte Jauhianene Teemu Resänen						
6. Finland 3	Eero Mäenpää Joonas Reiniharju Eeva Mäenpää						
14. Norden 2	Iina Sorsa, Finland Iida Niskanen, Finland Rasmus Larsen, Middelfart						

Tähtäinjousi juniorijoukkue							
1. Finland 1	Matias Kontio Eetu Tiainen Petri Vainionpää						
2. Sverige 8							
3. Danmark 6							

JOUSIAMPUJAPARISKUNTA RAIVAA TIETÄ HUIPULLE

Matti Hatava ja Laura Kourula ovat pitäneet yhtä jo kymmenkunta vuotta. Molemmat ampuvat jousella ja tähtäävät Lontoon olympialaisiin 2012. Haasteita riittää matkan varrella, eikä niistä pienimpänä ole ajan riittävyys arjen pyörteissä.

Kello lähenee vasta aamukuutta, mutta Wilhelm Tellin harjoitushallilla Helsingissä tuoksu jo kahvi. **Matti Hatavan**, 27, ja **Laura Kourulan**, 27, päivä on lähtenyt taas totuttuun tapaan käyntiin aamun ammuntaharjoituksella. Illalla töiden jälkeen he tulevat takaisin tekemään päivän toisen harjoituksen.

Molemmat ovat korkeasti koulutettuja talousalan ammattilaisia, joiden päivä kuluu töissä. Matti työskentelee analyytikkona pankissa, Laura on tilintarkastaja. Kiirettä pitää talouden nykytilanteessa epäilemättä varsinkin Matilla pankin varainhankinnan riskienhallintapuolella.

Jousiammunta ykkösenä

Lajiharjoittelusta ei kuitenkaan tingitä. "Ne on oikeastaan ne kaksi asiaa, mitkä pitää pystyä järjestämään: aamu- ja iltatreeni", Matti toteaa. "Käytännössä me ollaan hallilla viiden ja kuuden välillä joka arkiamu."

Ammunnan lisäksi pariskunnan ohjelmassa on erilaisia oheisharjoitteita. Laura suosii juoksulenkin sijasta spinningiä. Lihaskunnosta huolehditaan muun muassa kuntosalilla tai bodypumpissa.

Jos aika ei riitä, oheisharjoitteista joustetaan ensimmäisenä. "Kun käy täyttä päivää duunissa, niin illalla on vain niin väsynyt välillä, ettei

pysty joka päivä tekemään niitä harjoitteita, mitä olisi tarkoitus tehdä", Matti huokaa.

Ammunta on tärkeysjärjestyksessä ensimmäisenä. "Ampujaksi tulee ampumalla", Matti muistuttaa. "Sitten varmaan kakkosena on lihahuolto", Laura sanoo viitaten venyttelyn ja tasapainottavan voimaharjoittelun tärkeyteen. Molemmat käyvät säännöllisesti myös hierojalla.

Joustoa työajassa

Matin työpaikka sijaitsee vain kymmenen minuutin kävelymatkan päässä harjoitushallilta. Liukuvaan työaikaan siirtyminen on mahdollistanut harjoitusmäärän lisäämisen.

Lauralla on vuositasolla 80 prosentin työaika, mikä mahdollistaa pidemmät harjoitusleirit. Tasaisesti kuuden tunnin työpäivää se ei kuitenkaan tarkoita. Ideaalutilanne hänen mielestään olisi työskentely kolmena päivänä viikossa. "Mutta nyt rahallinen tilanne ei mahdollista sitä", hän harmittelee.

Matti voisi sen sijaan harkita ammattilaisuuttakin, jos rahatilanne sen sallisi. Suuria suunnitelmia työuralle ei hänellä ole. "Töissä käydään vain sitä varten, että sieltä saadaan lisää nuolia", Matti naurahtaa.

Lauralla tilanne on hieman toisenlainen. "Tilintarkastusalalla KHT-tentti on lähes eh-

Teksti: Harriet Hyvärinen ja Anne Laurila
Kuvat: Anne Laurila/Perittu Ronkanen

Laura jännitti Boen olympiakarsinnassa enemmän kuin Matti kisaviivalla. Pahinta Lauran mukaan oli se, kun ei voinut itse vaikuttaa millään tavalla ja kun tiesi, että kaikki on niin pienestä kiinni.

doton, jos meinaa alalla jatkaa. Se on tällä hetkellä tavoitteena 2011", hän kertoo. Jos kerran vuodessa järjestettävä tentti osuu olympiakarsinnan kanssa samaan aikaan, jousiammunta menee kuitenkin edelle.

Tähtäin Lontoossa 2012

Urheilussa tavoitteet siintävät molemmilla Lontoon olympialaisissa neljän vuoden päässä. "Lontooseen mennessä pitäisi tulostason olla 1330:n päälle. Tässä on kuitenkin aika monet MM:t ja EM:t välissä, että siellä pitäisi jonkin kymmenen sakkien päästä, ainakin silloin vuonna 2011 viimeistään", Matti laskeskelee. Lontooseen hän lähtee tavoittelemaan mitalia.

Ennen viiden vuoden taukoa jousiammunnasta Matti tähtäsi Sydneyn olympialaisiin 2000. Sinne hän ei päässyt mutta Pekingiin pääsi tänä vuonna. "Nyt on tavallaan päästy siitä yli, että okei, kukahan nyt pääsee joukkueeseen. Seuraavaan kisaan lähdetään menestymään, ei pelkästään koiteta päästä joukkueeseen."

Lauran tavoitteet Lontoon suhteen ovat varovaisemmat. "Kuudentoista joukkoon."

Pekingistä kokemusta

Matti oli Suomen ainut jousiampuja Pekingin olympialaisissa. Paikka kisoihin tuli viime hetkellä Ranskan maailman cup -kisan yhteydessä järjestetystä olympiakarsinnasta kesäkuun lopulla.

Vaikka jousiampujia on olympialaisissa MM- ja muita kisoja paljon vähemmän, puitteet kyllä takasivat, että ison kisan tuntua oli joka tapauksessa. Ensimmäisenä harjoittelu-päivänä tuntui ihmeelliseltä, oltiinhan olympiakentällä. Vasta kolmantena päivänä alkoi olo tuntua tutummalta. "Kyllä siihen sitten tottui", Matti muistelee. "Mikä siinä oli makeinta, niin kaikki pudotusammunnat ammuttiin yksitellen ja A-kentällä kuvattiin [suoraan TV-lähetykseen]."

Kokemusta tuli roppakaupalla seuraavaa kertaa ajatellen. "Kyllä mie luulen, että aika

hyvin pystyn hyödyntämään seuraaviin kisoihin", Lappeenrannasta lähtöisin oleva mies toteaa. "Loppujen lopuksi se ei sen ihmeellisempi [kisa] ole, samalla tavalla niitä nuolia sinne lätkitään."

Kisassa Matti oli lopulta sijalla 30.

Yhdessä harjoittelusta on hyötyä

Arjen aikataulujen yhteensovittamista varmastikin helpottaa se, että molemmat harjoittelevat tavoitteellisesti. Toinen ymmärtää silloin ne tarpeet ja ajalliset uhraukset, joita jousiammunta vaatii. Huonoa omatuntoa ei tule siitä, että on aina poissa kotaa.

Laura myöntää, että toisen harjoittelu kannustaa itseäkin lähtemään harjoituksiin. Toisen naamaan ei ole kyllästynyt.

Matilla on vastuu sekä omasta että Lauran valmennuksesta. Matin taustalla on kuitenkin kaksi suomalaista asiantuntijaa ja yksi korealainen, joilta neuvoja voi kysellä.

Kisoihin valmistautuminen on muotoutunut pariskunnalla aika samanlaiseksi. Itse kisatilanteessa molemmat ovat kuitenkin omillaan. Kesken kisan ei pysty keskittymään lainkaan toisen ammuntaan eikä haluakaan miettiä sitä. Yhteistyötä tehdään paremminkin vasta kisan jälkeen. Neuvoda kuitenkin saa kisoissakin, jos selkeästi näkee, että jokin on vialla.

OLLI SAASTAMOINEN

1 29.9.1944 on syntymäaikani. Syntymäpaikkoja on sen sijaan kaksi: Äänekoski ja Suolahti. Kun synnyin, asuimme Suolahdessa ja lähin sairaala oli Äänekoskella, jossa avasin silmäni.

2 Seurani on Wilhelm Tell. On ollut noin 15 vuotta.

3 Oli vuosi 1967, heinäkuu. Olimme työkavereiden kanssa ruokatunnilla lähihaarissa. Luin siinä Hesaria, jossa oli juttu jousiammunnasta. Sanoin kavereille, että olisi kiva kokeilla tuota lajia. Sattumalta viereisessä pöydässä istui naapuritalon talkkari, hiljattain edesmennyt **Kyösti Keiho**, silloinen artemislainen, joka kuuli juttelumme. Hän otti osaa keskusteluun. Sen seurauksena Ruskeasuo tuli tutuksi. Olin 23-vuotias, kun aloitin jousiammunnan.

4 Ensimmäinen jousi oli **Veikko Virran** valmista 64" suoralapainen jousi. Siinä oli ripsiharjasta katkaistu harja-osa nuolihiyllynä. Pautoja oli 45.

5 Talijouseni on Hoyt ProTec. Laukaisulaite on Carter. Ulkonuoret ACE 400, ja sisähallissa alumiini 2314.

6 Toivottavasti parhaat saavutukset elämässä ovat vielä edessäpäin. Jousiammunnassa parhaat saavutukset: SM-mitaleita on yleisessä sarjassa muutamia, maastoammunnassa jopa mestaruuksia. Ikäkausisarjoissa mestaruuksia on enemmänkin, viimeksi Turussa kesällä SM-kultaa. Pari edustustehtävääkin on tullut.

Matti riemuitsi Boen olympiakarsinnassa ampumastaan paikasta Bekingiin.

Vaikka jousiammunta on iso osa molempien elämää, se harvoin seuraa mukana kotiin ja kaikkeen keskusteluun. "Yllättävän vähän loppujen lopuksi", Matti pohtii. Radalla vietetään niin paljon aikaa, että ammunta-asiat ehtii puhua siellä. "Ei se ole mikään selkeä, että ei saa puhua [ammunnasta], kun lähtee hallin ovesta ulos", Laura kuitenkin lisää.

7 Tähtäinjousessa miehet ovat selkeässä nousussa. Meillä on 4–5 ukkoa, jotka ampuvat noin 1300 p. Näin ei ole ollut ennen. Ja into tuntuu olevan vielä ylöspäin, hyvä näin.

Naisten puolella asiat ovat huonommin. 25 vuotta sitten ammuttiin sen aikaisilla välineillä 100 pistettä parempia tuloksia fitalla. Niillä tuloksilla pärjättiin maailmalla. Nuoret ovat alkaneet pärjätä myös aika hyvin. Naiset myös nousuun, niin hyvin menee.

Miehissä meillä on taljapuolella pari kansainvälisen tason ukkoa ja noin tusinan verran hyvää kansallista tasoa olevaa ampujaa. Naisten puolella kilpailu on selvästi hieman tasoitumassa, tasoa vaan vielä hiukan ylöspäin niin hyvä tulee.

Moni asia on muuttunut vuosien varrella, sekä parempaan että huonompaan. Parempaan on menty esim. SM-kisojen järjestelyissä. Hyvä asia on myös se, että nuorista välitetään enemmän ja että heille on eritasoisia valmennusryhmiä.

Huomiota haluaisin seuraaviin seikkoihin: kaukoputket pois viivalta, ampujalle tilaa 80 cm niin kuin sääntökin sanoo. Ainaista kädenvääntöä on siitä, kuka joutuu merkaamaan tuloksia. Eikö voisi tehdä niin kuin IFAA:n kisoissa, että A ja B on aina merkkajina? Näin ei olisi koskaan kinää siitä, kuka merkitsee tulokset. Ottakaa kantaa!

8 Seuraavaksi haluaisin haastateltavaksi ampujan, jolla on jo nyt loistava ura takanaan, ja mitä vielä onkaan tulossa? Hyvät naiset ja herrat: **Marko Järvenpää**. (Marko, kerro vielä näin kysymysten ulkopuolelta, mikä on tavoitteesi ampujana.) ●

"Toissa kesänä kävin kalassa. Kerran. Viime kesänä en ehtinyt."

Rentoutumisen hetket ovat harvassa

Parisuhteelle ja ystäville ei taida liiemmin jäädä aikaa? "Oikeastaan harjoittelu ja parisuhde hoituu samassa", Matti miettii. "Lauantai-iltaisin käydään syömässä ulkona, jos ehditään ja jaksetaan, kavereiden kanssa", pariskunta jatkaa toisiaan täydentäen.

Harvakseltaan he saattavat rentoutua kotona elokuvaa katsoen. Viime aikoina siihen ei tosin ole ollut aikaa. Matti kertoo harrastavansa kalastusta. "Toissa kesänä kävin kalassa. Kerran. Viime kesänä en ehtinyt."

Jousiammunnassa täytyy olla jotakin, mikä motivoi ja auttaa jaksamaan tiukkaa aikataulua viikosta ja kuukaudesta toiseen. "Tämä on pirun hauskaa. Ei siihen ole mitään muuta selitystä", Matti tokaisee. "Jotenkin se on vaan tuttua, mukavaa", Laura miettii.

Matin ja Lauran tiivis harjoittelu on aktivoitunut toimintaa myös kotiseura Wilhelm Tellissä. "Muitakin hulluja näkee hallilla aamulla ennen kello seitsemää", Laura nauraa. ●

TÄHTÄYS

Tällä palstalla haastatellaan henkilöä jousiammunnan parista

1. Alkutaipaleesi?
2. Edustamasi seura?
3. Jousiammunnan historiasi?
4. Millainen oli ensimmäinen jousesi?
5. Millainen on jousiammuntavälineistösi nyt?
6. Parhaat saavutuksesi jousiammunnassa?
7. Millaista jousiammunta on nykypäivänä?
8. Kenet valitset seuraavaksi haastateltavaksi, ja mitä seuraa hän edustaa?

Kuva: Sussu Makkonen

MAAILMAN CUP

KERÄÄ HUIPUT YHTEEN NELJÄSTI VUODESSA

Maailman cup -kiertueella pääsee ottamaan maailman tauluammunnan huipuista mittaa muulloinkin kuin vain vuoden ainoassa mestaruustason mittelössä. Kovatasoisessa kisasarjassa palkinto on jopa houkuttelevampi kuin mestaruuskisoissa: iso tukku rahaa – ainakin jousiampujan mittapuussa.

Maailman cup on jousiammunnassa verratun tuore ilmiö. Kiertue on järjestetty vasta kolmena vuonna. Aiemminkin on tosin ollut Euroopan GP-sarja, johon on kuulunut tavallisesti 3–4 osakilpailua. Se on kuitenkin kerrannyt paikalle vain eurooppalaisia ampujia.

Maailman cupiin kuuluu neljä osakilpailua ja finaali, jonne paikan lunastavat yhteispisteissä neljä parasta ampujaa kustakin luokasta. Pisteisiin lasketaan kolmen parhaan kilpailun sijoitukset kultakin ampujalta.

Totuttuun tauluammunnan tapaan luokkina ovat talja- ja tähtäinjousi naisten ja miesten sarjoihin jaettuna. Voittajia odottaa mukava palkintopotti: 20 000 dollaria. Jousiammunnassa se on iso summa.

Suomalaisia on maailman cupin kisaviivalla näkynyt toistaiseksi melko vähän. Syynä tähän

on mikäpä muu kuin raha. Kisat ovat ampujillemmekokemusteisia. Eniten kisakokemusta maailman cupista on talja-ampuja Anne Laurilalla, joka on kiertänyt yhteensä kahdeksan osakilpailua 12:sta.

Maat voivat lähettää osakilpailuihin enintään kolme ampujaa kuhunkin sarjaan.

Finaaleista yleisötapahtuma

FITA on pyrkinyt aktiivisesti kehittämään maailman cup -kiertueesta merkittävän tapahtuman, joka houkuttelee sponsoreitakin. Kaikki kisat televisioidaan ainakin FITAn oman TV-ryhmän voimin, ja yleensä finaaleista tulee lähetykset vähintäänkin kisaamaan TV-kanavalla.

Tänä vuonna maailman cupin osakilpailut järjestettiin Dominikaanisessa tasavallassa,

Maailman cup -osakilpailut vuonna 2009:
Santo Domingo (DOM) 31.3.–5.4.
Porec (CRO) 4.–9.5.
Antalya (TUR) 2.–7.6.
Shanghai (CHN) 4.–9.8.
Finaali: Kööpenhamiina (DEN) 26.9.

Kroatiassa, Turkissa ja Ranskassa. Järjestelyissä oli panostettu erityisesti finaaleihin, jotka oli järjestetty yleisön ehdoilla.

Kroatiassa Porecin satamakaupungissa finaali ammuttiin satamassa osittain veden yli. Turkissa Antalyan rantaparatiisissa finaali viettiin rannalle auringonpalvojen keskelle. Ranskan Boessa mitalit ratkottiin jousiamentastadionilla, mutta vasta pimeän tultua. Yleisöä riitti kaikissa näissä finaaleissa.

Haaste SM-kisajärjestäjille

Olen kaupungilla liikkeessani alkanut katsella ympärilläni hieman eri tavalla. Miltä näyttäsivät tauluammunnan finaali Kampintorilla tai Kauppatorilla Helsingissä? Paljonko katsojia keräisi maastoammunnan finaali- ja kiertorintorin ympäristössä tai Kaivopuistossa?

Seurojen jousiamentakentät sijaitsevat perustellusta syystä hieman syrjässä kaupunkien keskustoista. Ei ole ihme, että yleisö ei löydä jousiamentakentille. Jousiamentun pitäisi löytää yleisön luo.

Haastan kaikki suomalaiset jousiamentaseurat – erityisesti SM-kisajärjestäjät – pohtimaan, minne kotikaupungissa voisi viedä mitaliottelut. Rata on mahdollista rakentaa turvallisesti ja yleisöystävällisesti, sen ovat osoittaneet maailman cupin finaali.

Lisätietoa, kuvia ja tuloksia maailman cupista: www.archery.org

Teksti: Perttu Ronkanen
Kuvia Ranskasta (Perttu Ronkanen):
<http://picasaweb.google.fi/perttu.ronkanen>

Maailman cupissa taisteltiin myös olympiapaikoista

Viimeinen mahdollisuus saavuttaa olympiapaikkoja Pekingiin oli Ranskan Boessa maailman cupin yhteydessä järjestetty olympiakarsinta. **Matti Hatava** varmisti, ettei Suomen jousiamentun olympiakatetu katkennut tämänkään vuoden olympialaisissa.

Tähtäinryhmän joukkueeksi kesäkuun lopun kisoihin oli Kurikan karsinnan perusteella muodostunut **Matti Hatava**, **Juuso Huhtala** ja **Antti Mansukoski** sekä naisten sarjassa **Laura Kourula**. Kilpailuihin osallistuivat myös talja-ampujat **Anne Laurila** sekä **Järvenpää** **Erja** ja **Marko**.

Karsintakierros sujui tähtäinjoukkueelta alakantiin. Juuso (622, sijoitus 76.) onnistui kohtuullisesti ensimmäisellä puolikkaalla ja **Matti** (625, sijoitus 73.) toisella, mutta hekin jäivät niukasti ulos maailman cupin pudotuksista, joissa rajaksi muodostui 632 pistettä. Kisojen suurimpia yllätyksiä oli, että Italian viime vuosien kestomenestyjä **Michelle Frangilli** löytyi tuloksissa vasta poikien jälkeen.

Antti (608, sijoitus 105.) jäi kauaksi Kurikan tulostasostaan. Myös Lauran suoritus oli pienoinen pettymys (560, sijoitus 113.).

Karsinnan lopputuloksena siis kaikki Suomen tähtäinampujat jäivät ulos maailman cupin pu-

dotuksista henkilökohtaisessa ja joukkuekisas-
sa. Matilla ja Juusolla oli kuitenkin kohtuulliset sijoitukset olympiakarsintaan (17. ja 18.), ja myös Antti ja Laura pääsivät karsimaan paikasta Pekingiin.

Kaikki talja-ampujat sen sijaan pääsivät pudotuksiin, joten seuraavana päivänä kisoissa nähtiin suomalaisväriä tähtäinjoukkueen keskittyessä harjoitteluun.

Talja-ampujat joutuivat pudotuksissa tiukoille, molemmat Järvenpää putosivat vasta uusintanulilla. Marko oli lopulta 17. ja Erja sijalla 25. Anne oli kymmenes.

Olympiakarsinnan jännitysnäytelmä

Seuraava päivä olikin se tärkeä päivä tähtäinjoukkueelle, eli olympiakarsinta. Lauralla oli ensimmäisellä kierroksella vastassaan Ruotsin **Jenny Jeppsson**, joka voitti ottelun pistein 91–82. Miesten puolella Moldova otti Suomesta 2–0 voiton ensimmäisellä kierroksella, sillä sekä Antti että Juuso hävisivät ensimmäisen kierroksen ottelunsa moldovalaisvastustajilleen.

Matti sen sijaan voitti ensimmäisen ottelunsa selvästi ja toisen vielä selvemmin nöyryyttämällä norjalaista vastustajaansa lähes kahdenkymmenen pisteen erolla. Kun kolmaskin ottelu kääntyi Matin eduksi, alkoi homma näyttää todella hyvältä olympiapaikkaa ajatellen. Matti oli jo kahdeksan joukossa, mikä tarkoiti-

ti ainakin tulosvertailuun pääsyä paikan suhteen, ja Matti oli parantanut ammuntaansa koko ajan.

Seuraava ottelu näytti alusta asti hyvältä. Matti johti koko ajan ja ampui myös tulokselisesti hyvin. Ottelun päättyttyä Matin voittoon nähtiin kentällä varmasti kisojen komeimmat tuuletukset: Matti oli varmistanut paikan Pekingiin.

Heiken tuulettelujen jälkeen oli taas rauhoittava, koska kaavio tuli ampua loppuun asti. Semifinaalista tuli niukka voitto, mutta finaali-
lissa Matti joutui toteamaan Portugalin **Nuno Pombon** paremmakseen pistein 108–113.

Semifinaalit ja mitaliottelut olivat lähinnä helpottuneiden miesten ammuskelua, kaikkiaan olivat jo saavuttaneet tavoitteensa eli olympiapaikan. ●

Maailman cupin voittajat 2006–2008	
Miehet tähtiin	2006 Kyung-Mo Park, KOR 2007 Baljnim Tsyrepilov, RUS 2008 Dong-Hyun Im, KOR
Naiset tähtiin	2006 Juan Juan Zhang, CHN 2007 Dola Banerjee, IND 2008 Justyna Mospinek, POL
Miehet talja	2006 Reo Wilde, USA 2007 Jorge Jimenez, ESA 2008 Dietmar Trillus, CAN
Naiset talja	2006 Sofia Goncharova, RUS 2007 Petra Ericsson, SWE 2008 Jamie van Natta, USA

GALLUP

Jousiampujalehti kysyi viideltä ampujalta mielipiteitä seuraaviin kysymyksiin:

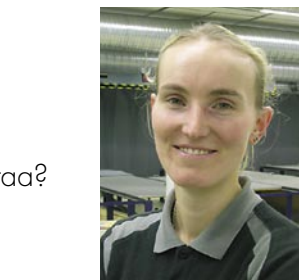
- 1) Mitä mieltä olet liiton lajiryhmistä?
- 2) Miten kehittäisit lajiryhmien toimintaa?
- 3) Onko lajiryhmäjako vaikuttanut jousiampujien yhteenkuuluvuuteen?

Sanna Leivonen Ascella (talja)

1. On se hyvä, että ne kaikki ovat erikseen. Kyllähän niissä tietysti kannattaa yhteistyötä tehdä, koska muuten muut menee toisessa suunnassa eikä tiedetä, missä kaverit menee.
2. Toimintaa pitäisi olla enemmän, koska tällä hetkellä kaikki osuu semmoiseen, että mä en pääse yhteenkään maastotouhuun mukaan, mä olen aina jossain muualla menossa. Tietenkin perheellisellä se nyt on oma ongelman-
sa, mutta jos niitä olisi vähän enemmän, niin varmaan saisi jotenkin järjestettyä perheenkin sitten hoitoon ja itse lähtisi välillä pois. Ettei aina osuisi sille huonolle viikonlopulle. Sekin auttaisi, että olisi Etelä- ja Pohjois-Suomessa vähän omiansa.
3. No ainakin sen verran, että mä en tunne yhtäkään tähtäinampujaa sillä tavalla, että joskus hyvin harvoin tulee muutaman kanssa puhuttua, mutta enpä mä niitä paljon tunne. Se on se ongelma, että jos ei niiden kanssa tee mitään yhteistyötä, niin eipä niitä tunnekaan.

Markku Rautiainen EBS (vaisto)

1. On hyvä juttu. Aselajit ovat kuitenkin niin erilaisia, on omat erikoispiirteensä.
2. Tällä tavalla voi mennä vielä vähän aikaa ja katsoa sitten uudestaan. Tämä on hyvä systeemi. Tavoitteellinen jousiamentu erottuu harastelijaryhmästä, ja kuitenkin kaikille on ohjat-

Sanna Leivonen Ascella

Markku Rautiainen EBS

Aki Virtanen UN

Reima Siivonen RJA

tua toimintaa. Target2012-ryhmälle kehittämisen varaa olisi tarjota myös sille harrasteporukalle mahdollisuuksia kehittyä.

3. On sekä negatiivisesti että positiivisesti. Target2012 vetää tasan omaa linjaansa, muut on joukossa muut. Sitten on maastoryhmä, joka on kaikille avoin. Toisaalta, jos halutaan maailman huipulle, on keskityttävä. Se on sanottava, että tulosta on saatu aikaan [tähtäinryhmässä].

Aki Virtanen UN (tähtiin)

1. Lajiryhmät on ihan ok homma.
2. Mun mielestä siinä voisi olla ehkä enemmän reserviä mukana. Lähinnä tämä koskee tähtäinryhmää. Että mukana olisi vähän isompi mäsä, kuin se neljä.
3. Mä en ole oikeastaan nähnyt mitään ongelmia siinä, siis semmoisissa tilanteissa, missä mä olen itse törmännyt eri lajiryhmien edustajiin. Yksi hyvä esimerkki oli noi Torinon hallikisat. Siellä oli koko porukka suomalaisia ihan samassa lytyssä ja ihan sama, että millä vehkeellä sitä ammuttiin.

Reima Siivonen RJA (talja)

1. Onhan se ihan hyvä, että ne on eritelty.
2. Valmennusta pitäisi saada, porukkaa siihen valmennusrinkiin, että ne kävisivät enemmän leireillä. Ja sit taas niitä leirejä pitäisi pystyä

järjestämään, joko omakustannuksella tai liiton taholta maksettuna.

3. Toiset väittävät, että on huonontanut, mutta kyllä mun mielestä se on ihan positiivinen asia, että on niitä lajiryhmiä.

Etta Peltola PJA (tähtiin)

1. Kyllä ne mun mielestä on ihan hyviä. Saa hiukan sitä tukea ja tämmöistä vertaistukea ja löytää samanhenkisiä ihmisiä. Kyllä mä itse olen tykännyt niistä. Saa neuvoa ja saa vähän kuulla mielipiteitä joka puolelta ja kaikkia kokemuksia.
2. Ehkä sillä tavalla, että otettaisiin ehkä huomioon enemmän jokaisen ampujan oma tekniikka, ettei yritettäisi laittaa kaikkia samaan muottiin. Ettei oteta jotain yhtä tekniikkaa joltakin huippuampujalta ja sitten laiteta kaikkia siihen samaan muottiin. Että annettaisiin vähän tilaa sille omalle ammunalle, että kattois vähän henkilökohtaisesti.
3. En mä usko. Ei täällä kukaan ole semmoisen, että me kuulutaan ryhmään, me ei puhuta teille. Kyllä mä uskon, että tässä ihan hyvä yhteishenki on. Samat porukat, mitkä täällä on aina ollut, niin on yhdessä, että ei se ole jakanut mitenkään enempää tätä. Ehkä jopa enemmänkin on tullut sellaista yhteenkuuluvuutta, kun jaetaan niitä neuvoja ja kuulumisia.

Jatka keskustelua aiheesta verkossa www.jousiampujainliitto.fi

FITA-TAULUT, JA MITEN NE OVAT MUUTTUNEET AIKOJEN KULUESSA

Teksti: Janne Sumusalo

Jousiampuntataulu lieene omassa lajissaan ampumataulujen joukossa värikkyytensä puolesta. Keltainen, punainen, sininen, musta ja valkoinen vuorottelevat kymmenrenkaisessa taulussa. Varmaan jokainen jousiampuja on joskus miettinyt, miksi FITA-taulut ovat ulkoasultaan sen näköisiä kuin ovat. Lehden toimitus oli myös asiasta kiinnostunut ja päätti ottaa siitä selvää. Yhteyttä otettiin FITAn toimistoon Sveitsissä, ja kyselyt ohjautuivat kirjeenvaihdon kautta myös Britannian ja Norjaan.

1800-luvun alun Britanniassa jousi-ammunnan suosio kasvoi niin kuninkaallisten kuin kansankin keskuudessa ja perustettiin useita kuninkaallisia "jousiampuntaklubeja". Jokainen klubi järjesti omilla säännöillään kilpailuja, ja kilpailumuotojen kirjo olikin moninainen.

Säännöistä kiistely johti siihen, että sijaishallitsijana toiminutta prinssiä – joka myöhemmin kruunattiin kuningas Yrjö IV:ksi – pyydettiin määrittelemään, kuinka kisoja ammutaan. Tuleva kuningas antoi värit tulevalle taulullemme. Pistevyöhykkeitä oli viisi: 9,7,5,3 ja 1. Ampumamatkat olivat 100, 80, 60 ja 40 yardia. Näitä kutsuttiin Prinssin väreiksi, Prinssin pistejaoksiksi ja Prinssin pituuksiksi.

Ensimmäisissä FITAn MM-kisoissa 1932 ammuttiin vielä edellä kuvattu imperial-kierros – tai toiselta nimeltään englantilainen kierros. Kymmenrenkainen taulu oli jo esitelty FITAn kongressille 1931, mutta se ei vielä saanut riittävästi kannatusta.

Helsinki mukana muutoksessa

Englantilaiseen tyyliin ammuttiin aina vuoteen 1955, jolloin FITAn kongressi pidettiin Helsingissä. Tämän jälkeen onkin ammuttu nykyistä 144 nuolen FITA-kierrosta kymmenrenkaiseen tauluun.

Iso 122cm:n taulu on saanut mittansa englantilaisesta taulusta ja 80cm:n taulu on saanut mittansa ranskalaisten käyttämästä mustavalkoisesta taulusta. FITA kuitenkin piti moniväristä vaihtoehtona parempana.

Kuva: Jaakko Seitälä

Oulussa uusi sisäämmuntataulu

Taljan tullessa mukaan kuvioihin 1991 tauluun piirrettiin näitä varten pienempi kymppi, koska taljan parempien tulosten pelättiin vähentävän tähtäinjousen suosiota. Ehdotuksena oli ensin 30 prosenttia pienempi kymppi talja-ampujille, mutta tauluvalmistaja Björn Bengtssonin mielestä se ei näyttänyt esteettisesti hyvältä. Niinpä kymppi pienennettiin 50 prosenttiin.

Sisäämmunnan MM-kisoissa Oulussa 1991 ammuttiin ensimmäistä kertaa ns. Vegas-tiluun. Vegas-tiluussahan on kolmiomuodostel-massa kolme taulua, joissa on viisi korkeinta piste-työhykettä. Vertikaaliseen eli kolmen pystykuviossa olevaan tauluun alettiin ampua Belgian EM-kisoissa 1996.

Maastotaulut alinomaisessa muutoksessa

Ennen 90-lukua maastokierrosta ammuttiin kahteen erivärisen tauluun, joiden koot olivat 60, 45, 30, 15 cm ja piste-työhykkeitä kolme (5,3,1). Annetut matkat (maastokierros) ammuttiin tauluun, jossa oli musta keskusta ja ulommainen rengas sekä valkoinen keskirengas. Arvioitavat matkat (metsästyskierros) ammuttiin puolestaan mustaan tauluun, jossa oli valkoinen keskusta.

90-luvun alussa FITA perusti pikakomitean, jonka tehtävänä oli laatia maastoammuntasäännöt, joilla kisa saataisiin nopeammin läpi ja se olisi helpompi järjestää. Ampumamatkoja lyhennettiin ja samalla taulut uudistettiin. Nyt taulujen värit olivat musta, harmaa ja valkoinen ja työhykkeet suurenvat ulospäin. Tästä taulusta ei tainnut kukaan ampuja pitää.

Onnaksi Per Bolstadin vetäessä FITAn maastokomiteaa todettiin, että taululle on tehtävä jotain. Vanhasta maastokierroksesta saatiin ajatus mustasta taulusta ja Bengtssonin ajatuksesta otettiin keskustan väriksi FITA-keltainen. Nykyään taulukoot ovat hieman suuremmat: 80, 60, 40 ja 20 cm. Tänä vuonna tauluihin lisättiin vielä kuudes työhyke, eli nyt keskiympyrä antaa siis kuusi pistettä.

Virallisia valmistajia seitsemän

Kuka tahansa ei kisakelpoisia tauluja voi valmistaa, vaan FITA on myöntänyt lisenssejä eri

Kuva: Timo Rantanen

tauluvalmistajille. Valmistajat eivät kilpailusistä ilmoita painamiensa taulujen määrää tai edes arvioitua koko maailman taulumarkkinan kokoa, mikä olisikin ollut mielenkiintoinen tieto.

Virallisia tauluvalmistajia ovat Björn Bengtsson, (SVVE), JVD Distribution (NED), Maple Leaf Press inc. (USA), Geologic (FRA), Arrowhead (GBR), Krueger Targets (GER) ja FIVICS Archery (KOR, ent. SOMA).

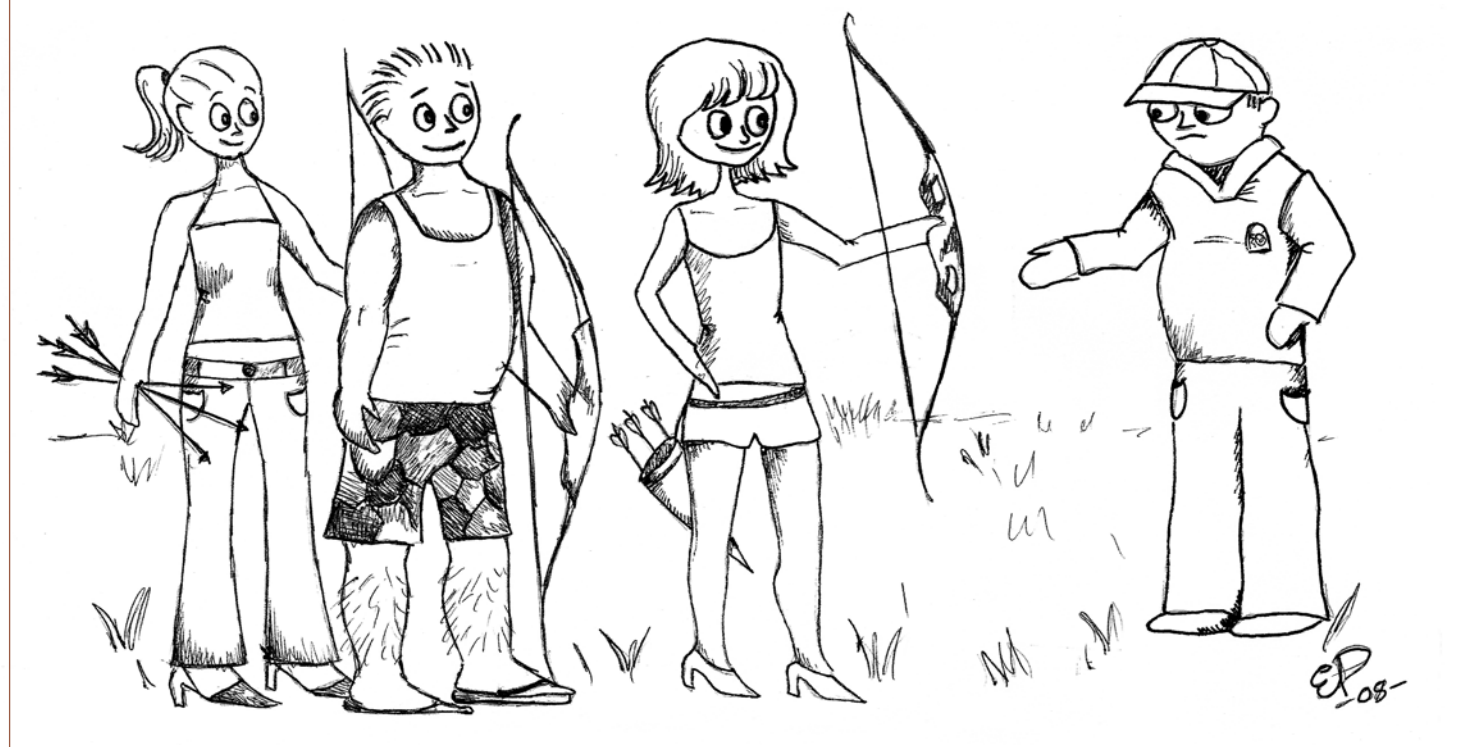
Muutoksia on vielä tulevaisuudessakin tulossa. FITA pyrkii kehittämään lajia helpommin seurattavaksi ja sopivammaksi kiihkeään elämäntyyliin. Toivottavasti taulu ei kuitenkaan tästä enää pienene. ●

Kiitokset:

Tom Dielen, FITA Secretary General
Per Bolstad, Former FITA Council member
Dennis Whiteman, Chairman, Grand National Archery Society (GBR)
Derrick J. Lovell, FITA Field Committee Chairman
Carita Jussila, kolminkertainen maastoammunnan maailmanmestari

JÄLKIPITO

Etta Peltola

MAAILMALTA POIMITTUA

Teksti: Mika Kareinen

Tällä palstalla esitellään internetistä löytyviä kiinnostavia artikkeleita ja sivustoja sekä muita jousiampuntajulkaisuja maailmalta.

Tässä numerossa esitellään Internetistä löytyviä jousiampuntaan liittyviä keskustelupalstoja eli foorumeita. Sivuja on todellakin paljon, joten tähän on listattu kotimaiset sekä suurimmat ulkomaalaiset, joista on hyvä lähteä liikkeelle.

Jos haluat osallistua keskusteluihin, niin kaikki foorumit vaativat rekisteröitymisen joko omalla nimellä tai nimimerkillä. Useita voi kuitenkin selailta ilman rekisteröintiä.

Kotimaisia:

- Suomen Jousiampujain Liitto
- Jousiampunnan keskustelufoorumi
- Suomen Maasto- ja Jousiampujainliitto
- Suomen Jousimetsästäjien Liitto ry
- Erälle.net - Jousimetsästys
- Kaarle Knuutinpojan Jousiampujat ry

Englanninkielisiä:

- Archer's Rest (Iso-Britannia)
- Archery Talk (USA)

- Sagittarius Archery Blackboard (Alankomaat)
- PaleoPlanet (USA)

Jos jousiampunta-aiheiset keskustelut kiinnostavat, niin kannattaa käydä vilkaisemassa! Löytyy keskustelua niin kisoista, välineistä kuin tekniikastakin.

Linkit keskustelupalstoille löytyvät osoitteesta www.kareinen.fi/jousiampuja. ●

Uusi elämä vanhoille nuolille

Kuvan mukainen ranneke syntyy ensin pätkimällä putket halutun mittaisiksi. Päälle kannattaa näyttää hiekkapaperia, jos ne jäävät kovin teräviksi. Otetaan pitkätkö pätkä pyöreää (mustaa) kuminauhaa, joka pujotetaan ensimmäisen putken läpi. Kuminauhan molemmat päät pujotetaan sen jälkeen ristiin seuraavan putken läpi, ja tätä jatketaan kunnes pituutta on tarpeeksi ranteen kokoon nähden. Joustava ranneke on helppo pujottaa käteen.

Tekniikka on helppo, joten vain mielikuvitus on rajana erilaisten mallien keksimiselle. ●

Teksti: Kristina Östman
Kuva: Anne Laurila

Liittokokouksen päätöksiä

Liiton syyskokous pidettiin SLU-talossa tiistaina 21.10.2008. Kokouksessa päästiin sopuun liiton ensi vuoden budjetista ja valittiin liuta henkilöitä liittohallitukseen.

Seuroilta kerättäviä jäsenmaksuja päätettiin korottaa aikuisten kohdalla kahdella eurolla 24 euroon ja junioreista eurolla 11 euroon.

Hallitukseen valittiin kaksivuotiskaudeksi erovuoroisten tilalle Mika Savola, Marko Järvenpää, Seppo Hautamäki ja Kimmo Hujanen. Yksivuotiskaudelle valittiin Kari Mäenpää ja Matti Soininen.

Arki-iliana Helsingissä pidetty kokous karkotti paikalta varmasti useita kaukaisempia seuroja. Ehkäpä jonakin päivänä kokoukseen voi osallistua myös virtuaalisesti etäyhteyden kautta. NykYTEKNIKALLA sen ei enää pitäisi olla ylivoimaista. ●

Japanilaiset tähtäävät laatuun!

Japanilaiset ovat tunnetusti tarkkoja tuotteidensa laadusta. Itse asiassa he jopa keksivät aikoinaan tuotteiden laatu- ja valmistustarkkailunkin. Shibuyan tähtäimet ovat huippulaatuisia niin suunnittelun kuin valmistuksenkin osalta. Loistavat säätöominaisuudet ja hienot materiaalivalinnat tekevät niistä huippuosittuja. Pekingin olympialaisissa Shibuyan tähtäimiä oli ylivoimaisesti eniten kisoihin osallistuneilla ampujilla! Hanki sinäkin tarkka Shibuya-tähtäin! Shibuyan joustotallatkin on tehty samalla tavalla laadusta tinkimättä. Ne joustavat loistavasti, mutteivät laadussa!

Dual Click RC-tähtäin
alumiinivarrella

140€

Compound-tähtäin
hiilikuituvarrella

245€

Dual Click RC-tähtäin
hiilikuituvarrella

220€

Compound-tähtäin
alumiinivarrella

215€

Ultima RC-tähtäin
alumiinivarrella

190€

Shibuya-jousilaukku

235€

Ultima RC-tähtäin
hiilikuituvarrella

235€

Shibuya-tähtäimissä on
kätevät vetoketjulliset
kangassuojukset

Shibuya-joustotala

23€

S h i b u y a - k a u p p i a a s i
SHERWOOD SHOP

Maneesikatu 2, Helsinki, puhelin 09-1356508, www.sherwoodshop.fi